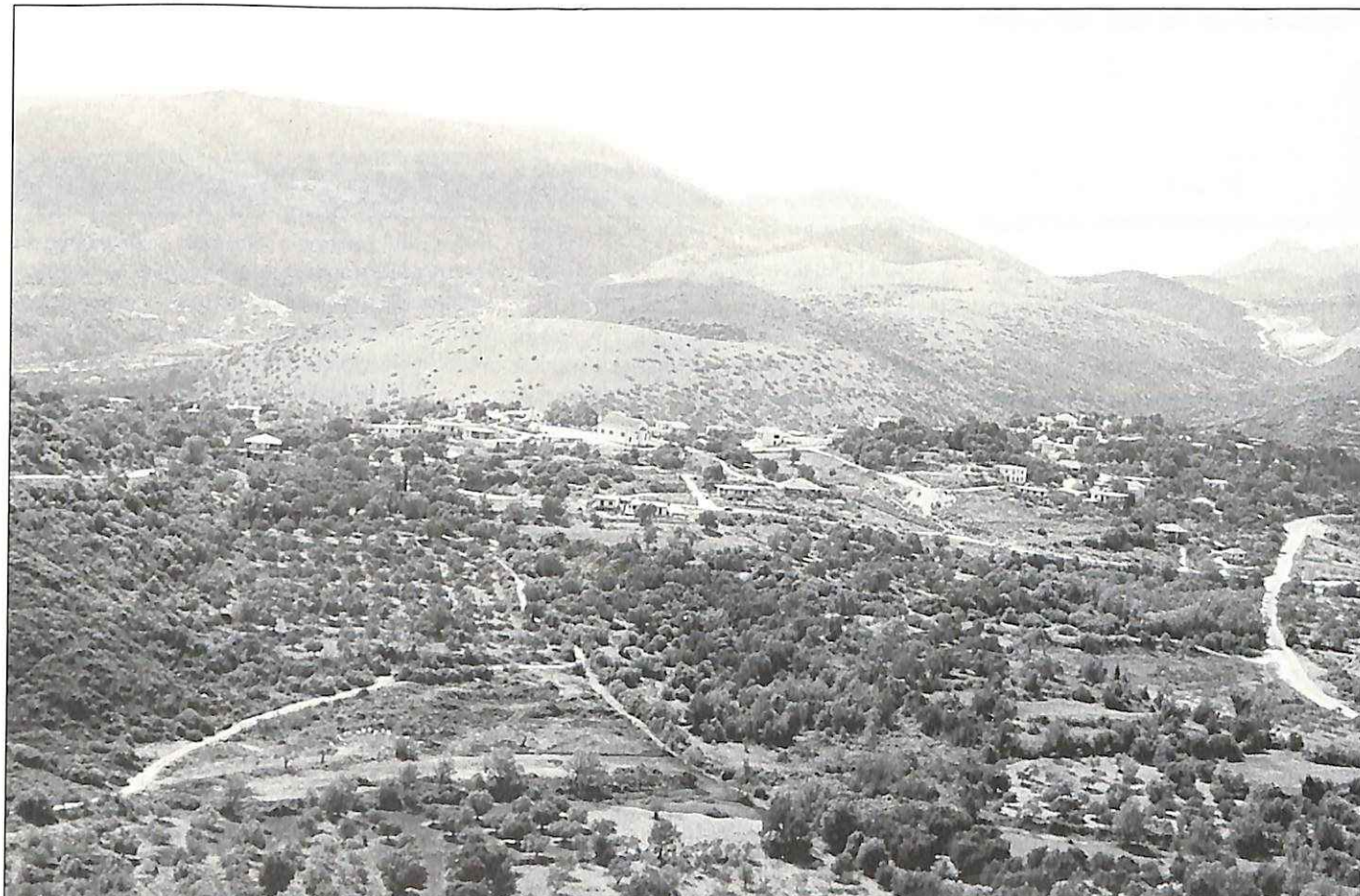

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Έτος 18^ο • Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 186
Ιούλιος - Αύγουστος 1999

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΥΜΗΤΤΟΥ 92 • 15561 ΧΟΛΑΡΓΟΣ • ΤΗΛ: 6514 487

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ: ΜΕΣΟΒΟΥΝΙ

φωτό Βασίλη Δόση

6^ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Το 6ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο έγινε στις 26, 27, 28 και 29 Αυγούστου στη Θεσπρωτία. Τα επίσημα εγκαίνια στην Πέρδικα λάμπρυνε με την παρουσία του ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, κύριος Κωστής Στεφανόπουλος, ο οποίος κήρυξε και την έναρξη. Πολλοί οι επίσημοι, αλλά και για 800-900 συνέδρους μιλάει η Πανηπειρωτική.

Πολλές και ενδιαφέρουσες οι εισηγήσεις που βοήθησαν όχι μόνο στην καταγραφή των προβλημάτων αλλά και την έκφραση των οραμάτων των Ηπειρωτών για τον τόπο μας. Ευχόμαστε και ευελπιστούμε πως όλο αυτό το υλικό θα κωδικοποιηθεί και θ' αποτελέσει τους στόχους για τους παραπέρα διεκδικητικούς αγώνες των Ηπειρωτών, ώ-

στε να περάσει η Ήπειρος από την υποανάπτυξη στην ανάπτυξη.

Την τελευταία ημέρα του συνεδρίου, με την παρουσία λίγων δυστυχώς συνέδρων, έγινε μία πρώτη καταγραφή πορισμάτων και εκδόθηκε ψήφισμα με μόνο θέμα τη «Σιδηροδρομική σύνδεση», το οποίο θεωρήθηκε ώριμο για ένταξη στο Γ.Κ.Π. στήριξης, μια και υιοθετήθηκε απ' όλα σχεδόν τα στη Βουλή κόμματα.

Μετά την αυλαία του συνεδρίου, ας ανοίξει ο στίβος των διεκδικητικών αγώνων των Πανηπειρωτών. Είναι χρέος όλων μας.

Παραλείπονται στην 3η σελίδα ▶

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

ΕΤΟΣ 18ο Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 186
Ιούλιος - Αύγουστος 1999

Ιδιοκτήτης

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ

«Ο Άγιος Βασίλειος»

Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Εκδότης

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

Πρόεδρος της Αδελφότητας

Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Τηλ. σπιτιού: 65.14.487

Διευθυντής

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ

Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Τηλ. 65 14 487

Εμβάσματα

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΗΣ

Λυκάβου 34 • 15772 ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τηλ. 7770732

Στο Μαργαρίτι εισπράττει
ο ΦΑΝΗΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣΗλεκτρονική στοιχειοθεσία
Επιμέλεια-Ατελιέ-Εκτύπωση
PRESS LINE

Υπεύθυνος: Ν. Πανδής

Μάγερ 11 • 104 38 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. Κέντρο 5225479 FAX: 5243345

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και
τις απόψεις του Συλλόγου.

ΣΕΙΣΜΟΙ

Ενώ η έκδοσή μας όδευε προς το ατελιέ, έγιναν στην Αθήνα οι μεγάλοι σεισμοί με τα γνωστά αποτελέσματα, γι' αυτό δεν ξέρουμε αν και πότε θα κυκλοφορήσει.

Λυπούμαστε γι' αυτούς που έχασαν τη ζωή τους, συλλυπούμαστε τους δικούς τους και συμπαραστεκόμαστε, έστω και νοερά, στους πάσχοντες.

Ζητάμε συγγνώμη για την καθυστέρηση της έκδοσης.

ΓΑΜΟΙ

- Γεώργιος Ιωάννου Βασιλείου από Πειραιά και Ιωάννα Γεηγορίου Καρβούνη, παντρεύτηκαν στο Παλαιόκαστρο στις 17-7-1999
- Δημήτριος Στέφανου Μπούλης και Αριάδνη Κωνσταντίνου Ζήκου, παντρεύτηκαν στο Παλαιόκαστρο στις 19-7-1999.
- Απόστολος Στέφανου Λύκας και Όλγα Βασιλείου Λαδιά παντρεύτηκαν στο Μαργαρίτι στις 24-7-1999.
- Οδυσσεύς Βασιλείου Κάτσιος και Μαρία Λεωνίδα Παχιού από τα Άνω Λεγώνια - Μαγνησίας, παντρεύτηκαν στη Μαζαρακιά στις 21-7-1999.
- Γεώργιος Θωμά Νάκος και Ευθυμία Χρήστου Δροσόπουλου από Άγιο Βλάσιο, παντρεύτηκαν στη Μαζαρακιά στις 17-7-1999.
- Αθανάσιος Αναστασίου Γαλάνης και Ρεγγίνα Λεωνίδα Τσαϊκόφσκι από Μολδαβία, παντρεύτηκαν στο Μαργαρίτι στις 28-8-1999.
- Ευτυχισμένη ζωή

ΘΑΝΑΤΟΙ

A/A	Ονοματεπώνυμο	Όνομα πατρός/συζύγου	Κάτοικος	Έτος γέννησης	Ημερομηνία θανάτου
15	Ελένη Χρήστου	Χ' Κωνσταντίνου	Μαζαρακιάς	1912	9-7-99
16	Αθανάσιος Μουσελμής	Νικόλαος	Μαζαρακιάς	1923	10-7-99
17	Βασίλειος Παπαβασιλείου	Γεώργιος	Μαζαρακιάς	1930	28-7-99
18	Δημήτριος Ρότσιος	Απόστολος	Μορφίου	1911	29-7-99
19	Αθανάσιος Σούφης	Παναγιώτης	Μαργαριτίου	1937	10-8-99
20	Ευάγγελος Αναστασίου	Βασιλείος	Μαργαριτίου	1917	22-8-99
21	Αθηνά Τσουμάνη	Χ' Λάμπρου	Μαργαριτίου	1903	31-8-99
22	Μάρκος Δράκος	Ανδρέα	Πάργας	1937	10-8-99

Θα τους θυμόμαστε πάντα

Τους δικούς τους συλλυπούμαστε θερμά.

Πηγή το Δημαρχείο Μαργαριτίου, τους υπαλλήλους του οποίου ευχαριστούμε θερμά.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Από 2000 Δρχ.: 1557, Χρήστος Νικολάου • 1559 Θεόδωρος Κουτσιάφτης • 1607 Θεόδωρος Βάσιος.
3.000 Δρχ.: 1553 Βαββάρα Ντρίτσου - Αποστόλου.
4.000 Δρχ.: 1606 Πέτρος Ζήγος.
Από 5.000 Δρχ.: 1550 Κουλουριάνου Κρυσταλλία • 1554 Λουίζα Λύκα - Σκόδρα • 1561 Μη ανακρινώσιμο • 1605 Αθανάσιος Αηδόνης - Νάκης • 1609 Ερμινίη Πάκου - Κομνηνού.
15.000 Δρχ.: 1449 Στατηρά Όλγα
Από 10.000 Δρχ.: 1558 Μιχάλης Πάσχος • 1560 Σπύρος Κων/νου Λιοσιάρης • 1562 Σταύρος Κουνής • 1602 Χαράλαμπος Τσοβίλης • 1603 Λάμπρος Μπαλάφας.
Από 30.000 Δρχ.: 1601 Αλέξης Δήμας.

Ευχαριστούμε θερμά. Συμπατριώτες, έχουμε ανάγκη της ενίσχυσής σας

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στην μνήμη της θείτσας μας **Ελένης Αλκιβιάδη (Γιάδη) Χρηστίδη**, που έζησε χρόνια στο Μαργαρίτι και έφυγε από κοντά μας περίπου στις 2 Αυγούστου 1998, πλήρης ημερών, προσφέρουμε το ποσό των 50.000 δρχ. για την ενίσχυση των «Νέων του Μαργαριτίου».

Τα ανήμια και τα εγγόνια της **Μαρίνα Τζάκου Βουρεκά** **Θοδωρής Βουρεκάς** και **Κώστας - Μιχάλης - Αλκιβιάδης**

Ευχαριστούμε και θα τους θυμόμαστε πάντα

Οι Καλυψώ Χρήστου - Παρασκευά • Μαίρη Χρήστου Μαυρουδή • Ηλέκτρα Χρήστου - Τσεκούρα • Μιχάλης Χρήστου και Αμαλία Χρήστου στη μνήμη του πατέρα τους και συζύγου **Παύλου Χρήστου** και του παππού τους και πατέρα **Παναγιώτη Γκούμα** προσφέρουν για ενίσχυση της έκδοσής μας το ποσό των 10.000 χιλιάδων δραχμών.

6ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο
ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΑ

Τα συγκαρτηρία όλων είσπραξε η Κοινότητα Πέρδικας για την τελετή επίσημης έναρξης του 6ου Παγκόσμιου Πανηπειρωτικού Συνεδρίου. Επιπλέον δόθηκε η ευκαιρία στους επισκέπτες να διαπιστώσουν την αλματώδη ανάπτυξη της Πέρδικας στον κύριο οικισμό, την Αρίλλα και τις παραλίες. Μπράβο στους Περδικιώτες.

Συγκίνησε και ενθουσίασε με την άριστη σε περιεχόμενο, δομή και εκφορά του λόγου, ομιλία του ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, κύριος Κωστής Στεφανόπουλος, του οποίου η ρητορική δεινότητα είναι γνωστή απ' όταν διακονούσε στο Κοινοβούλιο.

Το συνέδριο αξίζει που έγινε και για ν' ακουστεί αυτή η ομιλία, την οποία δυστυχώς δεν εξασφαλίσουμε για δημοσίευση. Θα προσπαθήσουμε και αν τη βρούμε θα τη δημοσιεύσουμε στο άλλο φύλλο.

Αξιόλογες ήταν και όλες οι ομιλίες, γιατί σε ομιλίες μετατράπηκαν οι ολιγόλεπτοι χαιρετισμοί που έπρεπε κανονικά να εκφωνηθούν, στην επίσημη έναρξη, τιμάζοντας στον αέρα τα ωράρια του προγράμματος. Βέβαια, υπήρξαν και οι εξαιρέσεις που επιβεβαίωσαν τον κανόνα.

Πάντως οι εκπρόσωποι ενός μικρού σχετικά κόμματος και στα 4 Πανηπειρωτικά συνέδρια εφάρμοσαν την ίδια τακτική. Όπου βρήκαν ακροατήριο έβγαλαν μακροσκελείς λόγους, περνώντας τις κομματικές τους γραμμές. Δίκιο έχουν. Εύκολα βρίσκεις τόσο πολυάριθμο ακροατήριο;

Πολύ καλές οι παρασυνεδριακές εκδηλώσεις, καλλιτεχνικές ή γαστριμαργικές. Άριστα πήραν οι χρυσόχερες Παραποταμιτίτσες με τις παραδοσιακές πίτες τους αλλά και τα ψητά.

Συγκαρτηρία ανήκουν στους υπεύθυνους του ΤΕΙ Ηγουμενίσσας για την άφουξη εμφάνιση των σύγχρονων (κτίστηκαν σε 8 μήνες) εγκαταστάσεων. Ευχόμαστε πάντα προόδους.

Πολλοί, που ενδιαφέρονται για υποψηφιότητα βουλευτού στα κόμματά τους έκαναν γνωστή την παρουσία τους, με κάθε τρόπο στο συνέδριο. Κατάλληλος τόπος προβολής.

Πάρα πολλοί ήταν εκείνοι που κυνηγούσαν συστηματικά τις κάμερες και τα μικρόφωνα των Μ.Μ.Ε. Τι λέτε, να χάσουν την προβολή οι άνθρωποι, αφού γι' αυτή και μόνο ήρθαν στο συνέδριο.

Μόνιμη η κούραση του προέδρου της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, κ. Κώστας Αλεξίου, που κάποτε τον έκανε νευρικό. Δικαιολογημένα όμως όλα. Εύκολο είναι να έχεις στην πλάτη σου ένα τέτοιο συνέδριο και να προσπαθείς να κρατάς ισορροπίες. Συγκαρτηρία, πρόεδρε.

Λάθη θα γίνονται σε τέτοιες μεγάλες εκδηλώσεις, καλόν όμως να επισημαίνονται για ν' αποκτάται εμπειρία

και ν' αποφεύγονται στο μέλλον. Με αυτή την αρχή επισημαίνουμε μερικά.

- Λίγο το δεκάλεπτο για μία επιστημονική εισήγηση.

- Πολύ μεγάλος ο αριθμός των εισηγητών.

- Λάθος οι τρεις αίθουσες. Ταλαιπώρησαν τους συνεδρους που έχασαν αξιόλογες εισηγήσεις που τους ενδιαφέροναν.

- Δικαιολογημένη η φορτικότητα των προεδρευόντων για περιορισμό του χρόνου των ομιλητών, αλλά πολλές φορές οι δικές τους εκτεταμένες παρεμβολές ροκάνιζαν το χρόνο, με αποτέλεσμα να μη μένει χρόνος για συζητήσεις και παρεμβάσεις των συνεδρων, που σε ορισμένες αίθουσες μετατράπηκαν από συνεδριο σε απλοί ακροατές

- Οι εισηγήσεις πρέπει να αναφέρονται σε γενικότερα ηπειρωτικά θέματα και όχι να κάνει ο άλλος δεκάλεπτη εισήγηση για το πώς θ' αναπτυχθεί το χωριό του και να ζητάει και επιπλέον παρέμβαση γιατί κάτι αστόχησε.

Υπάρχει λύση για όλους όσους επιμένουν να μιλάνε μόνο για τα χωριά τους. Να τους παρακληθεί μία αίθουσα να μαζεύονται και να τα λένε μεταξύ τους.

Αυτά τα λίγα γραμμένα με καλή πρόθεση και με σκοπό προσφοράς και μόνο.

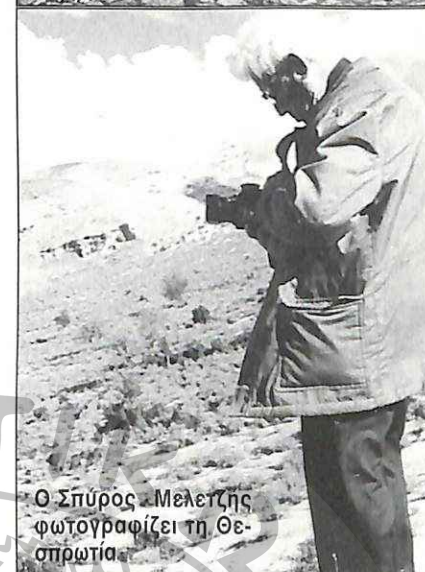
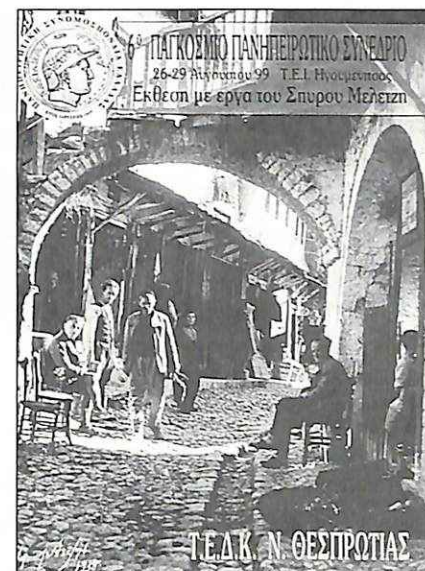
Και τώρα τα Μαργαριτώτικα του συνεδρίου. Παρόντες ο Δήμαρχος, Ναπολέων Φάρρας, που απ' όσα γνωρίζουμε δεν έκανε την παρέμβασή του και ο αντιπρόεδρος του Νομαρχιακού Συμβουλίου, Γιώργος Κατσίνο. Εκεί ο Μάρκος Θάνος με τη γυναίκα του που είχαν έρθει από τη Λάρισα. Με το σύλλογο των Ηπειρωτών Απωλοκαρνανίας ο Θανάσης Ανδώνης - Νάκης. Στο Μαργαρίτι για προσκύνημα άφησε τη γυναίκα του Ευτυχία Σούλη και το γιο του ο Γιώργος Δημογιάννης κι αυτός ξεμεροβραδιάζονταν στις αίθουσες του συνεδρίου εκπροσωπώντας τους Χαιμαριώτες Πελοποννήσου και νύσαν ως πρόεδρος του συνδέσμου τους.

Προεδρεύουσα σε διάφορες αίθουσες η δικηγόρος Ρένα Ντίγου κόρη της Βούλης Στεφανίδου.

Εκείνος όμως που ήταν παρών όλες τις ημέρες, πρωί μεσημέρι βράδυ, ήταν ο πρόεδρος της Αδελφότητας μας Βαγγέλης Μπακαγιάννης που θεάθηκε «κόλλητος» με τους Καλαρρυτιώτες. Το αίμα νερό δεν γίνεται.

Υπήρχαν κι άλλοι Μαργαριτιώτες τα ονόματα των οποίων δε μας έρχονται αυτή την ώρα στο μυαλό. Η προσπάθεια να μαζεθούν όλοι οι Μαργαριτιώτες να συζητήσουν τα Μαργαριτώτικα δεν κατέστη δυνατή λόγω έλλειψης χρόνου.

Κλείνοντας θα επαναλάβουμε τη μοναδική φράση που είπε στο χαιρετισμό ο πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Δημήτρης Τσοβόλας «Ευχόμαστε στο 7ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο, όπου και αν γίνει να μη συζητάμε τα ίδια».

Στα πλαίσια του συνεδρίου μια σπουδαία έκθεση που πέρασε σχεδόν απαρατήρητη

Από τη μακρινή Αυστραλία ήρθε να εκπροσωπήσει τους Ηπειρώτες ο κ. Θανάσης Τσάνης, που ζει στο Σίδνεϊ και είναι πρόεδρος των Ηπειρωτικών Συλλόγων Νοτίου Αυστραλίας. Ο κ. Τσάνης που εικονίζεται στη φωτο με τον π. Υπουργό και βουλευτή κ. Α. Παπαδόπουλο, έκανε δύο ενδιαφέρουσες εισηγήσεις, ενώ υποστήριξε με θερμή την υπόθεση της ίδρυσης χωριού των αποδήμων στην Ήπειρο. Όμως στην εκδήλωση του Παραποταμιού εξέπληξε με τα παραδοσιακά τραγούδια που τραγούδησε.

(Από την εφημερίδα των Ιωνανίων «ΗΠΕΙΡΟΣ»)

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ Αποστολή Εγγράφων

- **1-7-1999. Προς: Δήμο Μαργαριτίου - Α.Μ.Ο. «ΑΡΗΣ» Μαργαριτίου.**
Τρίτη εορτή των Ξενιτεμένων. Λεπτομερής περιγραφή του τρόπου που θα γινόταν στις 30 Ιουλίου 1999.
- **1-7-1999. Προς: κύριο Ιωάννη Μπαϊκούση - Νομαρχιακό Σύμβουλο.**
Ενημέρωση με το δημοσίευμα για την εθνική οδό Ηγουμενίτσας - Πρέβεζας στα «NEA TOY ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ».
- **1-7-1999. Προς: Το Δ.Σ. της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος.**
Αποστολή δημοσιευμάτων στα «NEA TOY ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» που μπορεί να γίνουν αντικείμενο συζήτησης στο Πανεπιστημιακό Συνέδριο.
- **5-7-1999. Προς: κύριο ΔΙΟΝΥΣΙΟ ΠΑΠΑΝΙΚΟ - ΙΓΜΕ - ΠΡΕΒΕΖΑ.**
Πετροκάρβουνο στο Μαργαρίτι.
- **5-7-1999. Προς: Τη Γ.Γ. Αθλητισμού.**
Μελέτη αθλητικών εγκαταστάσεων του Ιππικού και Ορειβατικού Ομίλου Θεσπρωτίας στο Μεσοβούνι.
- **6-7-1999. Προς: κύριο Κίμων Χατζημπίρο - καθηγητή Ε.Μ. Πολυτεχνείου.**
Έλος Καλοδικίου.
- **12-7-1999. Προς: Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωροταξίας Περιφέρειας Ηπείρου.**
Ορισμός εκπροσώπου στο πρόγραμμα TERRA - Coast Ling.
- **12-7-1999. Προς: κύριο Κώστα Προκόπη.**
Ανταλλαγή εντύπων.
- **12-7-1999. Προς: Διεθνή Οργάνωση Λαϊκής Τέχνης.**
Διευθέτηση συνδρομής για περιοδικό.
- **16-7-1999. Προς: κύριο Νίκο Τσίπα - Λαογράφο.**
Ευχαριστήρια για την αποστολή βιβλίου του.
- **2-8-1999. Προς: κύριο Νίκο Τσώνη - Νομάρχη Θεσπρωτίας.**
Μονοπάτι στο Καλοδίκι.
- **2-8-1999. Προς: Τους κ.κ. Βουλευτές και Νομάρχη Θεσπρωτίας.**
Ένταξη του Δήμου Μαργαριτίου στην Δ' περιοχή αυξημένων κινήτρων του Ν. 2601/98
- **2-8-1999. Προς: Τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλο.**
Προστασία της ιερής πολιτιστικής μας κληρονομιάς.
- **4-8-1999. Προς: κυρία Τούλα Μαλακάτα.**
Επικοινωνία για δημοσιεύματα στα «NEA TOY ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ».
- **4-8-1999. Προς: κύριο Βασίλη Νταή, εκδότη - διευθυντή της εφημερίδας «Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ».**
Έλος Καλοδικίου.
- **16-8-1999. Προς: Κοινότητα Σουλίου.**
Αποστολή δημοσιεύματος στα «NEA TOY ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ».

Απαντήσεις

- **28-6-1999. Από Νομάρχη Θεσπρωτίας.**
Μονοπάτι στο Καλοδίκι.
- **30-8-1999. Από: Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος.**
Προστασία της ιερής πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Η προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Συνεταιρισμού Παραθεριστικής κατοικίας Μαργαριτίου, εδώ και αρκετά χρόνια, αγωνίζεται για την υλοποίηση του έργου του συννοικισμού παραθεριστικής και κύριας κατοικίας στο Μαργαρίτι. Είναι ένα πολύ σημαντικό έργο που θα δώσει πνοή στην οικονομική δραστηριότητα της ευρύτερης περιοχής, θα διευκολύνει τους κατοίκους της και θα ωφελήσει την περιβαλλοντική χωροταξική ανάπτυξη.

Από το 1996, με συνεχή υπομνήματα προς το ΥΠΕΧΩΔΕ και τις τοπικές αρχές, ο Συνεταιρισμός έχει επισημάνει την αναγκαιότητα υλοποίησης του έργου αυτού για οικονομικούς, ιστορικούς, κοινωνικούς και στεγαστικούς λόγους. Με τα ίδια υπομνήματα έχουν ενημερωθεί οι αρμόδιοι παράγοντες για το ιστορικό της όλης υπόθεσης.

Σήμερα έχουν ξεπεραστεί κάποια γραφειοκρατικά και άλλης φύσεως προβλήματα που υπήρχαν με την Κοινότητα Μαργαριτίου της Ν.Α. Θεσπρωτίας και άλλες υπηρεσίες. Το ΥΠΕΧΩΔΕ όμως έχει μπλοκάρει την εξέλιξη, υποστηρίζοντας ότι στο χώρο που έχει επιλεγεί για τη δημιουργία του συννοικισμού, υπάρχουν αρχαιολογικά ευρήματα.

Ύστερα από ενέργειες του Συνεταιρισμού προς την Αρχαιολογική Υπηρεσία της Κέρκυρας το θέμα έχει διευθετηθεί. Παρόλ' αυτά το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν έχει κινήσει τη διαδικασία απεμπλοκής του ζητήματος.

Επειδή πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα, πιστεύουμε ότι όλοι οι αρμόδιοι τοπικοί παράγοντες πρέπει να συνδράμουν την προσπάθεια του Συνεταιρισμού, έτσι ώστε να τακτοποιηθούν οι υπάρχουσες εκκρεμότητες και να προχωρήσει η διαδικασία υλοποίησης του συννοικισμού, άμεσα.

Σ.Σ.: Μεταφορά από την εφημερίδα «Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ» 8441/25-8-89

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ (Π.Ε.Μ.) 460 30 Μαργαρίτι • Τηλ. & Fax: (0665) 94308

Αριθ. Πρωτ. 21 Μαργαρίτι 2.8.1999
ΠΡΟΣ: Την Περιφερειακή Διοίκηση Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Ηπείρου.
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: • Επιθεώρηση Δασών Ηπείρου • Κον Νομάρχη Θεσπρωτίας • Πανελλήνιο Δίκτυο Οικολογικών Οργανώσεων.

Θέμα: Αντικανονική Προμήθεια νερού από το Έλος Καλοδικίου.

Κύριε Διοικητή,
Μετά την τηλεφωνική διαμαρτυρία μας στην υπηρεσία σας, θεωρούμε σκόπιμο λόγω της σοβαρότητας του θέματος να απευθυνθούμε και εγγράφως.

Η παράνομη πράξη των πιλότων των ελικοπτέρων της υπηρεσίας σας, να παίρνουν νερό στη λίμνη για δασοπυρόσβεση, φέρνει μεγάλη αναστάτωση και καταστροφή στην πανίδα και το οικοσύστημα.

Ο θόρυβος των ελικοπτέρων, η επέμβαση στις φωλιές αναπαραγωγής, το ρεύμα του αέρα, της έλικας κλπ. τρομάζουν τα σπάνια είδη πουλιών και ζώων, και τα αναγκάζουν να εγκαταλείπουν τις φωλιές τους και να φεύγουν προς άγνωστη κατεύθυνση.

Επί πλέον σας γνωστοποιούμε ότι το Έλος Καλοδικίου είναι ενταγμένο στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο «ΦΥΣΗ 2000» και προστατεύεται από την ελληνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία, ως μόνιμο καταφύγιο.

Για τους ανωτέρω λόγους σας παρακαλούμε να σταματήσει η αντικανονική προμήθεια νερού από τη λίμνη Καλοδικίου.

Με τιμή
Ο πρόεδρος
Σπύρος Τσιάνης

Αρσένιος αββάς ή ερημίτης

(Μπαλάνος, Πατρολόγος στο Πανεπιστήμιο Αθηνών)

Όσιος Αρσένιος ο Μέγας

(Παπαδημητρώπουλος, Θεολόγος)

Γεννήθηκε στη Ρώμη περί το 350 «εξ ευγενών γεννητόρων στέλεχος». Ήταν βαθύς γνώστης της Ελληνικής και Ρωμαϊκής σοφίας γι' αυτό τον ονόμασαν Σοφό και Μέγα. Ο Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου, Θεοδόσιος ο Α', εκάλεσε αυτόν ως διδάσκαλο των παιδιών του (379-395) Αρκαδίου και Οναφίου εις την Κωνσταντινούπολη.

Άκουσε όμως σε διένεξη με τον Αρκάδιο και επειδή μισούσε την κοσμική δόξα προτίμησε την μοναστική ζωή.

Άκουσε ουράνια φωνή που του είπε: «Αρσένιε φεύγε τους ανθρώπους και σώζου». Εμόνασε στην Αλεξάνδρεια, στη Σκήπη της περιοχής, όπου 40 χρόνια έζησε βίο ασκητικό. Από κει πήγε στην κάτω Αίγυπτο όπου και πέθανε σε ηλικία περίπου 95 χρονών. Γιορτάζεται η μνήμη του στις 8 Μαΐου στη Λατινική εκκλησία στις 12 Ιουλίου. Φέρεται ως συγγραφέας έργων, αλλά οι πληροφορίες δεν είναι τόσο αξιόπιστες.

Εμείς βλέποντας τη φωτογραφία που είναι τραβηγμένη στον Αϊ Αρσένη στο Μαργατί και «Σηκώνουν το ύψωμα» πισωγυρίσαμε 60 περίπου χρόνια.

Ήταν Μάρτης του 1940. Οι μαθητές του Δημοτικού Σχοδείου παρακαλούν την κυρία τους (τη δασκάλα) να τα πάει περίπατο στον Αϊ - Αρσένη στον Ερμίτη για να δούνε και τη σπηλιά. Ήταν μία μέρα χαρά Θεού. Μαγεία η ατμόσφαιρα, καταπράσινα όλα. Οι φτέρες χαλί για να ξαπλώσεις. Να σε ζαλίζει το άρωμα των ρουλουδιών, της αγριοτριανταφυλλιάς, της μέλισσας. Οι πεταλούδες με τα πολύχρωμα φτερά τους, οι πασχαλίδες με το κόκκινο χρώμα και τις μαύρες βούλες να ανεβοκατεβαίνουν και πουλιά, μικρά, μεγαλύτερα να κελαϊδούν και τα παιδιά να τρέχουν να φωνάζουν κι αυτά, να πηδούν, να χαίρονται, να ανεβοκατεβαίνουν το απότομο και δύσβατο πέραςμα για τη σπηλιά του ερημίτη. Με αρκετή δυσκολία φτάσαμε. Δεν είδαμε σχεδόν τίποτε. Ένα άνοιγμα σκοτεινό. Εκεί υπήρχε ένα εικόνισμα. Τώρα όμως είδα-

με διαμορφωμένο το χώρο και την εικόνα του Όσιου Αρσένη.

Ευχαριστημένα γυρίσαμε τα παιδιά. Ένα όμως κάπου έχασε το πηλίκιο του, ήταν μάλιστα και καινούργιο.

Και ρωτάει σήμερα η οκτάχρονη εγγονή. «Τι είναι το πηλίκιο, γιαγιά;». «Καπέλο με γέισο και χρώμα μπλε βαθύ. Το φορούσαν υποχρεωτικά τα αγόρια του Δημοτικού και του Γυμνασίου εκείνα τα χρόνια». Τώρα το καταργήσανε κι αυτό. Μαλλούρα και σκουλαρίκι. Γελάει η εγγονή.

Σε λιγότερο από δύο μήνες ξαναβρεθήκαμε στον Ερμίτη.

Στις 8 Μαΐου για τη μνήμη του Οσίου Αρσένη. Και τότε βιολιά, τραγούδια, χορός. Ο παπάς να χορεύει, μπροστά ν' ανεμίζει το ράσο, να τραβάνε καμιά γουλιά ούζο, το δάκρυ της Παναγιάς όπως έλεγε. Ενώ το κρασί είναι το αίμα του Χριστού. Να πέφτουν και ντουφεκιές και όλοι να είναι χαρούμενοι.

Χρόνια γεμάτα στερήσεις και αντιξοότητες, τα νοσταλγούμε όμως και θα θέλαμε να ξαναγυρίζαν. Για λίγο όμως.

Τούλα Στεφανίδου - Μαλακάτα

Ο Άγιος Αρσένιος στον Ερμίτη (Μόρφι)

ΤΟΥΛΑ-ΟΛΓΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ-ΜΑΛΑΚΑΤΑ

Γεννήθηκε στο Μαργαρίτι Θεσπρωτίας το 1920. Καταγωγή της από τον πατέρα: η Βήσση Ηπείρου, από τη μητέρα της το γένος Μέξη από τη Β. Ηπειρο.

Για να μπορέσει να τελειώσει το Γυμνάσιο τα δύσκολα εκείνα χρόνια, οι γονείς της την έστειλαν σε συγγενείς στο Αγγρίνιο, Γιάννενα, Παραμυθιά.

Στην Ε' τάξη στο μικτό γυμνάσιο της Παραμυθιάς ήταν το μοναδικό κορίτσι. Μοναχοκόρη, τη λέγανε, καθόταν στο ίδιο θρανίο με το συγχωρεμένο Γιαννάκη Αντωνίου από την Πάργα.

Το 1950 παντρεύτηκε με τον Πέτρο Μαλακάτα, γεωπόνο. Ένα από τα τρία τους παιδιά το βάφτισε ο αλησμόνητος Αλέκος Μπάγκας, ο δήμαρχος της Πάργας. Τώρα καμαρώνει τις τρεις εγγονές της.

Τελειώνοντας τη σχολή Μαίων εργάστηκε δεκαπέντε χρόνια. Αργότερα, ως συνταξιούχος, πήρε το δίπλωμα ανθοκομίας και δίπλωμα μελισσοκομικής με τα οποία ασχολήθηκε αρκετά.

Εξέδωσε δύο βιβλία λαογραφικού περιεχομένου: «Το Μαργαρίτι» και η «Αμπλιανή Ευρυτανίας».

[Σ.Σ.: Μεταφορά από την περιοδική έκδοση «Η ΠΑΡΓΑ» 28/Απρ. Μάιος Ιουνιος 1999 του ομώνυμου συλλόγου Παργινών της Αθήνας. (Γράφει και σ' αυτούς η κυρία Τούλα).]

ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

«Η πρωτεύουσα της Τσαμουριάς»

Του αρχιτέκτονα
ΖΑΝΝΗ ΠΙΤΤΑΚΙΔΗ
Από το περιοδικό «ΑΠΕΙΡΟΣ»

Το Μαργαρίτι ανήκει στο νομό Θεσπρωτίας και βρίσκεται πάνω στον οδικό άξονα Πρέβεζας -Ηγουμενίτσας στα δυτικά παράλια της Ηπείρου. Ο οικισμός είναι κτισμένος σε πλαγιά και σε υψόμετρο 150-200 μέτρων. Στην ευρύτερη περιοχή το τοπίο εναλλάσσεται μεταξύ στενών, ό-χι εύκολα αποστραγγιζόμενων πεδιάδων, και ορεινών ό-γκων.

Το Μαργαρίτι ιδρύθηκε περίπου το 1430 από τους Ενε-τούς και οι πρώτοι κάτοικοί του ήταν χριστιανοί, ενώ αργό-τερα αποικίστηκε από αλβανικά φύλα. Μετά την πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας οι κάτοικοι του οικισμού εξισλα-μίστηκαν κατά το μεγαλύτερο μέρος. Σε αντάλλαγμα για το γκρέμισμα των καμπαναριών και της κατασκευής μιναρέ-δων, έγιναν κύριοι (τσιφλικάδες) των εύφορων πεδιάδων. Μετά την παρακμή της Βενετίας (κυρίως με την παρακμή της Οθ. Αυτ. και την προσπάθεια ανεξαρτητοποίησης του Αλή Πασά) οι Μαργαριτιώτες αγάδες, έχουν ως αντίπαλο τον Τουρκαλβανό Πασά των Ιωαννίνων, στον οποίο όμως τε-λικά υποτάσσονται περίπου το 1811. Μόλις στις αρχές του 20ού αιώνα το Μαργαρίτι γίνεται ελληνικό και τότε είναι η εποχή που οι αγάδες δέχονται τα πρώτα κτυπήματα περί α-ναδασμού και περιορισμού των τσιφλικιών από τους νόμους του Βενιζέλου. Εξακολουθούν όμως να αποτελούν την άρ-χουσα τάξη μέχρι και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κατά τον οποίο έχουν φιλοαξονική στάση. Η στάση τους αυτή είναι που τους αναγκάζει με το τέλος του πολέμου να εγκαταλείψουν τον οικισμό για το εσωτερικό της Αλβανίας. Κατά τον Αρα-βαντινό, το Μαργαρίτι περίπου το 1815 είχε 8.500 κατοί-κους. Μετά το 1940-41 σημειώνεται μία κατακόρυφη πλη-θυσμιακή πτώση, που οφείλεται κυρίως στην αποχώρηση των Αλβανόφωνων μουσουλμάνων. Η πτώση θα ήταν α-κόμη μεγαλύτερη αν τα εγκαταλειμμένα αρχοντικά και καλ-λιέργειες δεν αποτελούσαν ισχυρό κίνητρο για εποικισμό α-πό ακτήμονες των γειτονικών αλλά και άλλων ορεινών χω-ριών (Σούλι, Ζαγόρι κ.ά.). Η συρρίκνωση του πληθυσμού συ-νεχίστηκε για λόγους όμοιους προς την υπόλοιπη μεταπο-λεμική Ελλάδα, δηλαδή την αστυφιλία και τη μετανάστευση.

Κατά την περίοδο ακμής της Τσαμουριάς κάθε οικογένεια έχει ως τσιφλίκι ένα από τους οικισμούς της εύφορης πε-διάδας μέχρι την Πρέβεζα, τη Φιλιππιάδα και την Άρτα. Με-ρικοί διορατικοί έμαθαν την «τέχνη» του τραπέζι από τους Εβραίους, την οποία τις περισσότερες φορές εξασκούσαν ως τοκογλυφία και εξαπάτηση, ακόμη και προς τους ομό-θρησκούς τους. Την ίδια περίοδο οι χριστιανοί κάτοικοι του Μαργαριτίου ζούσαν σε σπίτια που νοίκιαζαν από τους Τσά-μηδες και αποτελούσαν τη μεσαία τάξη. Ήταν απολύτως α-παραίτητοι στους Τουρκαλβανούς, γιατί εκτός του ότι ήταν κτίστες, σιδηρουργοί, τσαρουχάδες, πεταλωτές κ.ά. στο Μαργαρίτι, ασκούσαν και το επάγγελμα του πρακτικού ια-τρού (Κασίμηδες ή Ροημπάτες), για το οποίο ήταν πολύ ψη-

μισμένοι. Έτσι ενώ στα νεότερα χρόνια οι Οθωμανοί μαρά-ζωσαν οικονομικά, οι χριστιανοί έγιναν πλούσιοι και ιδιοκτή-τες καλλιεργούμενης γης. Παρόλα αυτά μετά τον Β' Παγκό-σμιο Πόλεμο δεν παρουσιάζεται καμία οικονομική ανάπτυξη στο Μαργαρίτι.

Τόσο από την πληθώρα των μαχαλάδων (Αγορά, Κε-ντάλι, Σκάλα, Λούγκας, Τοπόλια, Μπεκιάτες, Ντρίζα, Καλα-μίτης) όσο και από τις μεταξύ τους αποστάσεις, συμπεραί-νουμε ότι ο οικισμός έχει ξεχωριστό χαρακτήρα και τρόπο δομής από τους υπόλοιπους γνωστούς οικισμούς. Αυτό είναι φυσικό, αφού κατά βάση το Μαργαρίτι είναι ένας οικισμός με αρκετά τούρκικα στοιχεία.

Η αγορά ήταν η περιοχή κατοικίας αλλά και εμπορικών δραστηριοτήτων των χριστιανών επαγγελματιών, ενώ εξα-κολουθεί ακόμη και σήμερα να είναι το κοινωνικό και εμπο-ρικό κέντρο του οικισμού. Ουσιαστικά αποτελείται από ένα δρόμο με αρκετή κλίση και σπίτια κτισμένα εκατέρωθεν. Τα σπίτια είναι κατά κανόνα διώροφα, υπακούουν αυστηρά στο συνεχές σύστημα δόμησης (μέσο πρόσωπο περίπου 6 μ., μέσο ύψος περίπου 6 μ. και τετράριχτη στέγη με κεραμίδια). Τα σπίτια από το πίσω μέρος του οικοπέδου έχουν στενό-μακρη αυλή, που γίνεται ακόμη μικρότερη εάν υπάρχουν βοη-θητικοί χώροι. Στο ισόγειο αυτών των σπιτιών και σε επα-φή με το κεντρικό δρόμο υπήρχε το μαγαζί, ενώ στον ό-ροφο η κατοικία. Η είσοδος στην κατοικία μπορούσε να γί-νει είτε από το μαγαζί είτε από την αυλή. Στην περίπτωση που υπήρχε κατώι αυτό ήταν υπόγειο, σε αντίθεση με τα αρ-χοντικά όπου όλο το ισόγειο ήταν κατώι (αποθήκη - βοη-θητικοί χώροι). Η ύπαρξη του εμπορίου δηλώνεται συνήθως με τα μεγάλα ανοίγματα στο ισόγειο σε αντιδιαστολή προς τα μικρότερα της κατοικίας στον όροφο. Το συνεχές σύστημα δόμησης και η σχετική ομοιότητα όλων των κτισμάτων (στε-νόμακτρα με την είσοδο στη στενή πλευρά) έχουν ως απο-τέλεσμα κανένα κτίριο να μην έχει χαρακτήρα του σημείου αναφοράς. Έχει χαθεί η έννοια τόσο του οικοπέδου (ιδιο-κτησίας) όσο και του κτίσματος (είναι αριθμησιμες και μάλι-στα όχι φανερά είναι μόνο οι προσόψεις). Είναι χαρακτη-ρική, επίσης, η έλλειψη των ανοιχτών κοινόχρηστων χώ-ρων (πλατειών), κάτι που δίνει στον κεντρικό δρόμο ιδιαί-τερη σημασία για τις κοινωνικές και εμπορικές δραστηριότη-τες των χριστιανών.

Ψηλότερα, στην πλαγιά του βουνού, ήταν κτισμένα σε μαχαλάδες τα σπίτια των αγάδων. Δεν ήταν τόσο λόγοι α-σφαλείας, που τα έκτιζαν ψηλά, όσο εποπτείας και κλίμα-τος, μιας και εκεί είχε λιγότερη υγρασία από την βαλτώδη πεδιάδα. Τα σπίτια ήταν διώροφα ή τριώροφα με βοηθητι-κούς χώρους (στέρνες, αποθήκες, αποχωρητήρια κλπ.). Η κα-τοικία εκτεινόταν σε ένα ή δύο ορόφους, ενώ το ισόγειο χρησίμευε ως κατώι. Ήταν κτισμένα στο υψηλότερο μέρος του οικοπέδου αφήνοντας την αυλή με τα υποστατικά στο

Αρχοντικό στο Μαργαρίτι (φωτ. Ζανής Πιττακίδης)

κατώτερο νότιο μέρος. Προς το νότο (συμπίπτει με την πε-διάδα, αμφισβητήσιμο) ήταν προσανατολισμένη και η κύρια όψη των σπιτιών, ενώ οι μάντρες που τα περιέβαλλαν, ή-ταν κατά κανόνα ψηλές, για λόγους που συνδέονται κυρίως με τις ισλαμικές αντιλήψεις για τη γυναίκα, αλλά και για λό-γους ασφάλειας.

Χονδρικά, διακρίνονται τρεις τύποι ως προς την κάτοψη: σε σχήμα Τ, σε σχήμα Γ και σε σχήμα Π. Ενδιαφέρον χα-ρακτηριστικό των περισσότερων αρχοντικών αποτελούν οι ημικυκλικές ή ορθογωνικές προεξοχές στη μέση της ανατο-λικής και δυτικής πλευράς του κτιρίου, που κατασκευάζονταν κατά κανόνα μετά το υπόλοιπο κτίσμα και λειτουργούσαν ως αποχωρητήρια ανδρών και γυναικών. Τόσο η θέση των κτισμάτων όσο και το σχήμα των οικοπέδων είναι ελεύθε-ρο. Σε αντίθεση με τα σπίτια των χριστιανών στην Αγορά, υπάρχουν δύο διαφορετικές οντότητες σε κάθε ιδιοκτησία, η μία αυτή του οικοπέδου που περιγράφεται από την ψηλή μάντρα και η δεύτερη που φαίνεται να ξεπηδάει από την πρώτη, το αρχοντικό.

Εκτός της συνδετικής τους υποχρέωσης, οι δρόμοι (καλ-ντερίμια) έχουν να αντιμετωπίσουν και τις ιδιομορφίες του ε-δάφους. Έτσι, με μέσο πλάτος 2-3 μ. ελίσσονται με οφιο-ειδή τρόπο και αποκτούν μία πλαστικότητα που εκτείνεται και στην τρίτη διάσταση με τις μάντρες που τους περιβάλ-

λουν. Οι μάντρες εναλλάσσονται μεταξύ δύο δυνατών πα-ραλλαγών, της ψηλής κανονικής μάντρας, κτισμένης με συν-δετικό κόνιαμα, και της χαμηλής ξερολιθιάς. Κοινόχρηστα πλατώματα δεν συναντούνται στο Μαργαρίτι.

Ο πιο εκτεταμένος και αντιπροσωπευτικός μαχαλάς είναι αυτός της Σκάλας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αρχοντι-κών αποτελούν: το αρχοντικό των Ροημπέων, το αρχοντι-κό του Ομέραγα και το αρχοντικό του Μουφτή. Ο βασικός δρόμος της Σκάλας ξεκινούσε από χαμηλά και διευθυνόταν βόρεια, ως συνέχεια του αντίστοιχου δρόμου της Αγοράς, ό-που υπήρχε και μιναρές (ένας από τους 4 που υπήρχαν στο Μαργαρίτι).

Δεν είναι μόνο η διαφορά στην έκταση που συνθέτει τη διαφορετική εντύπωση, που δίνουν οι δύο βασικές οικιστικές ενότητες (Αγορά και Σκάλα) του Μαργαριτίου. Είναι μία γε-νικότερη αισθητική διαφοροποίηση, που αντικατοπτρίζει τη διαφορά της κοινωνικοοικονομικής στάθμης των κατοίκων, δηλαδή το μεγαλόπρεπο της Σκάλας αντιδιαστέλλεται με το ταπεινό της Αγοράς, το άνετο με το στενάχωρο και το πο-λύπλοκο με το απλό. Πρόκειται για αντιπαράθεση του κέ-ντρου (Αγορά) με το προάστιο (Σκάλα), στοιχείο που προσ-δίδει ξεχωριστό χαρακτήρα στο συγκεκριμένο οικισμό.

(Σ.Σ.: Μεταφορά από τό Θεσπρωτικό Περιοδικό «ΑΠΕΙΡΟΣ»)

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΤΟΥ 1943 ΣΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙ

Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι
Πικρές μνήμες του ΗΛΙΑ ΜΠΑΚΑ

Είναι στιγμές που ο νους μου ταξιδεύει στα περασμένα. Στη μάνα, στον πατέρα, στο χωριό που γεννήθηκα. Και το κάνω συχνά αυτό το ταξίδι στο παρελθόν, άλλοτε έτσι, χωρίς να το θέλω, εξαιτίας κάποιου περιστατικού ή γεγονότος.

Το καλοκαίρι που ήμουν στο Μαργαρίτι επισκέφτηκα τη γενέτειρά μου το Ελευθέρι (Σενίτσα το λέγαμε παλιά). Βρέθηκα μπροστά στο ερειπωμένο τώρα σπίτι που γεννήθηκα και ξαφνικά η μνήμη μου γύρισε 55 χρόνια πίσω. Πρέπει να ήταν Φλεβάρης του 1943 απόκριες βράδυ, μόλις είχε τελειώσει ο πόλεμος. Η πείνα όμως κρατούσε ακόμη. Η ανέχεια περίσσευε.

Εγώ με τα έξι αδέρφια μου είχαμε κουρνιαστεί μπροστά στο μπουχαρί. Ο πατέρας με τη μασιά σκάλιζε τη φωτιά. Η μάνα λίγο απόμακρα, με το φως του λυχναριού έπλεκε τσιρέπια της αδελφής μου, καθισμένη σ' ένα κούτσουρο που το 'χαμε για σκαμνί. Όλα τα είχαμε εκείνο το βράδυ του Φλεβάρη. Και ζεστασιά είχαμε και στοργή είχαμε και αγάπη είχαμε. Το μόνο που δεν είχαμε ήταν το φαί. Ούτε μία χασιά ψωμί για ν' αποκρέψουμε κι εμείς ούτε μία κούφτα μπομποτάλευρο, για να φτιάσει η μάνα κουρκούτι και να ξεγελάσει την πείνα μας.

Εμείς μπροστά στη φωτιά ζαρωμένοι δε μιλούσαμε, δε ζητούσαμε. Ζητάς όταν ελπίζεις, εμείς όμως δεν ελπίζαμε. Κοιτάζουμε μια τη φωτιά και μια τον πατέρα που πάλευε να κρύψει τη στενοχώρια του και σωπαίναμε.

Εκείνη τη στιγμή ακούσαμε μια φωνή από την αυλή:

– Νούλε, ωρέ Νούλε (Γιαννούλα).

Έτσι έλεγε τη μάνα μας ο αδελφός της, αείμνηστος Αθανάσιος Ζάκος.

– Ναι Νάση, απάντησε η μάνα και βγήκε στην αυλή.

– Τι κάνετε ωρή Νούλη, αποκρέψατε;

Έλα να σου δώσω τυρόγαλο και μιντζίθρα.

Ο πατέρας άκουγε και δώστου τη μασιά, τη φωτιά κι εμείς ακούγαμε κι αναθάρησαμε, πως κάτι θα μασουλούσαμε.

Από την ανοικτή πόρτα μπήκε ο παγωμένος αέρας και έφερε και τα λόγια της μάνας μου.

Νά 'σαι καλά Νάση, δεν ήταν, όμως, ανάγκη να φέρεις αυτά τα πράγματα. Εμείς έχουμε φάει και είμαστε έτοιμοι για ύπνο.

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε για να καταλάβω πως σ' εκείνο το σπίτι που γεννήθηκα δεν περίσσευε μόνο η πείνα και η ανέχεια. Περίσσευε και η αξιοπρέπεια. Η ανέχεια ίσως ήταν το κίνητρο που μας έκανε να φροντίσουμε το βιοπορισμό μας και να καλυτερεύσουμε τη ζωή μας. Εγώ και όλη η γενιά μου, ό,τι υλικό αγαθό έχουμε δεν το κληρονομήσαμε, αλλά το κερδίσαμε με κόπο και ιδρώτα.

Την αξιοπρέπεια όμως και την εντιμότητα του βίου την κληρονομήσαμε, κι αυτή την κληρονομιά θα την αφήσουμε στα παιδιά μας.

Φωτογραφία των αρχών της δεκαετίας του 1950

που μας έστειλε ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΑΣ

Το έργο του Πε

Στο Θανάση Κακούρη, που βιογράφησε τη ζωή και το έργο του αείμνηστου Περικλή Κακούρη, δασκάλου, ποιητή και λογοτέχνη, στο έγκριτο περιοδικό «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ», Μαΐου -Ιουνίου 1999, ανήκει κάθε έπαινος. Ιστορεί τη διαδρομή της ζωής του ποιητή, μέχρι την εκπέτασή του, στις 29-9-1943, στην Παραμυθιά, με τους 49, από τους Γερμανούς κατακτητές και τους αλβανοτσάμηδες της περιοχής, κατά τρόπο ενδιαφέροντα, σαφή και ακριβή.

Τον εκδότι και διευθυντή Βαγγέλη Μπακαγιάννη, συγγενή εξ αίματος (από τη μητέρα) της συζύγου μου Αφροδίτης, για το περιοδικό του, με την καλή και επιμελημένη ύλη, που μου στέλνει, ευχαριστώ θερμώς.

Ως προς το θέμα, θέλω να σημειώσω τα εξής:

Το ποιητικό έργο του αείμνηστου Περικλή Κακούρη με ενδιαφέρει. Πρόκειται περί έργου μεγάλης ποιητικής και κοινωνικής αξίας. Ο ποιητής Κακούρης, τον οποίο δεν γνώρισα, ήταν σύζυγος της Χαρίκλειας το γένος Κων. Καλαμπάκου, μακαρίτισσας από 17ετίας, αδελφής της συζύγου μου. Λίγα χρόνια μετά το γάμο μας, που έγινε το 1954, η χήρα Κακούρη μου είπε ότι παρέδωσε στον Παραμυθιώτη και φίλο του συζύγου της, Βασίλη Κραψίτη, συγγραφέα, τον οποίο δεν γνωρίζω, κατόπιν παρακλήσεώς του, όλο το εις χείρας της αδημοσίευτο, σε ιδιόγραφα κείμενα, ποιητικό έργο του συζύγου της. Με την υπόσχεση να το δημοσιεύσει με το ονοματεπώνυμο, φυσικά του δημιουργού. Στην πράξη της αυτή συνετέλεσε, αποφασιστικά, η προτροπή και παρότρυνση του αδελφού της Γιώργου Καλαμπάκου, γιατρού – στον οποίο είχε και απόλυτη εμπιστοσύνη – στενού φίλου του Κραψίτη. Ο εν λόγω, όμως, παρέβη την υπόσχεση με την ηθική τάξη. Δεν δημοσίευσε, όπως όφειλε, τα ποιήματα. Ούτε επέστρεψε τα ιδιόγραφα κείμενα αυτών – αντίγραφα ή ομοιότυπα των οποίων δεν είχε κρατήσει η χήρα, ούτε της είχε υποδειχτεί κάτι τέτοιο – στην ίδια, ως δικαιούχο, άλλωστε, κατά το ήμισυ εξ αδιαιρέτου (ο θα

ρική Κακούρη

νών δεν κατέλειπε κατιόντες) της κληρονομικής πνευματικής ιδιοκτησίας (περιουσίας) ή στους συγγενείς εξ αίματος, δικαιούχους και αυτούς κατά το ήμισυ εξ αδιαιρέτου του προϊόντος αυτού της διανομίας. Ούτε και ο αδελφός Καλαμπάκος, εξ ηθικού έστω καθήκοντος – φαίνεται αγνοούσε το μέγεθος της πνευματικής αυτής κληρονομιάς – μερίμνησε ποτέ για την επιστροφή των αδημοσίευτων ποιημάτων στους δικαιούχους. Αλλά ούτε και φρόντισε να προλάβει τυχόν εκμετάλλευση αυτών από το στενό του φίλο, Κραψίτη, για τον οποίο υποπεύσεται ότι εκμεταλλεύτηκε αυτά προς ίδιον όφελος.

Κατ' Αύγουστο 1997, με τη βοήθεια και του Γιάννη Μουσελίμη, ποιητή, ιστορικού και λογοτέχνη από την Παραμυθιά, πληροφορήθηκα ότι τα αδημοσίευτα ποιήματα του ποιητή Κακούρη ανέρχονται σε 103. Πιστεύω, όμως, ότι είναι περισσότερα. Μετά δίστηνα σχετικά επιστολή προς τον Βασίλη Κραψίτη, με όλους τους τύπους της ευγένειας, ο οποίος κάθηναι και όπιοθεν αυτής, με απaráδεκτη προχειρότητα και κακογραφία, που προσβάλλουν τον αποδέκτη μου απάντησε μεταξύ άλλων, χαρακτηριστικώς, ότι «...χρησιμοποίησα όσα έκρινε χρήσιμα...». Προφανώς τα υπέβαλε σε λογοκρισία κατά τη γνωστή συνήθειά του, την οποία δεν εννοεί να εγκαταλείψει και την οποία απέκτησε όταν ήταν γενικός γραμματέας του υπουργείου Δικαιοσύνης κατά τη δικτατορική περίοδο 1967-1974 και γενικός γραμματέας της «Βουλής» των πραξικοπηματιών.

Θεωρώ καθήκον να ιστορήσω τα σχετικά με την υπόθεση διαδραμόντα με την πεποίθηση ότι θα συμβάλω, όσο δύναμαι, στην όλη προσπάθεια της συλλογής του ποιητικού υλικού του αείμνηστου ποιητή Περικλή Κακούρη

Ιωάννινα 16-8-1999

Με εκτίμηση

Βασίλειος Χαρ. Δριμζίας

Σικελιανού 10

45221 Ιωάννινα. τηλ.: 0651-48130

ΜΝΗΜΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Τα λελέκια

Ο κάμπος μας, η λίμνη στο Καλοδίκι και στο Παλαιόκαστρο ήταν ιδανικοί τόποι για το κυνήγι των πελαργών ή λελεκιών. Όταν δε η καλλιέργεια ήταν το ρύζι, τότε οι φωλιές και οι οικογένειες αυξάνονταν. Έρχονταν την άνοιξη. Πρώτα τα αρσενικά. Επιδιόρθωναν τις φωλιές ή διάλεγαν τόπο τα νέα ζευγάρια. Το καμπαναριό, σκεπές σχολείων, σπιτιών, γέρικα δέντρα του κάμπου αντηχούσαν από το μονότονο κροτάλισμα του ράμφους. Στέκονταν ώρες στο ένα πόδι σαν κάτι να σκέφτονταν, σαν κάτι να τ' απασχολούσε, κι ύστερα γύριζαν πίσω το μακρύ λαιμό κι έκρυβαν το κεφάλι τους μέσα στα φτερά τους. Ύστερα ξαφνικά ξεχύνονταν κατά τον κάμπο κι επέστρεφαν με κάτι στο ράμφος τους, κυρίως φίδι ή βατράχι. Καθάριζαν τον κάμπο. Απογειώσεις και προσγειώσεις δεκάδες την ημέρα. Εναέριες επιθεωρήσεις κι επιθέσεις, κι ύστερα απόλυτη ηρεμία, αργή κίνηση και μ' ένα τσάκ του ράμφους ξάφνιαζαν το ανυποψίαστο θύμα. Τα δόλια τα βατράχια, τα φίδια να προσέχουν ή τους πελαργούς; Μα ήταν τόσα τα «μπαμπακάκια» που σαν νύχτωνε κι άρχιζαν το κουάξ-κουάξ και το κεκεκέ, έφτανε ο ήχος στο χωριό και μας νανούριζε.

Τους πελαργούς τους είχαμε σε εκτίμηση. Θέλεις γιατί «έφερναν» την άνοιξη, θες γιατί βοηθούσαν τα χελιδόνια στα ταξίδια του ή γιατί έτρωγαν τα φίδια, κάτι που κανένα άλλο πουλί δεν έκανε. Έτσι σε κάθε χωράφι μπροστά πήγαινε ο πελαργός και πίσω ο γεωργός. Και τα φίδια, γρήγορα - γρήγορα πέφτανε στο νερό σ' αυλάκια που ήταν στις χθες των χωραφιών. Ήταν μία μυστική συμφωνία ανθρώπων και πουλιών γιατί και σήμερα οι κυνηγοί δεν τους πυροβολούν κι όλοι τους αγαπάμε. Δεν τους χαλάσαμε τις φωλιές, ούτε είδαμε τα αυγά τους. Ήταν τόσο ψηλά άλλωστε! Πού ν' ανέβουμε! Κι αυτά τόσο σοβαρά, τόσο περήφανα.

Τώρα έρχονται ακόμη λίγοι πελαργοί. Επιμένουν να μας αγαπούν. Φτιάχνουν τις φωλιές στις κολώνες του ΟΤΕ. Σταματούμε τ' αυτοκίνητα. Τους δείχνουμε στα παιδιά μας. Τους φωτογραφίζουμε. Κι αυτοί στο ένα πόδι, στην ηλιοθεραπεία τους, να σκέφτονται ότι τελειώνει χρόνο με το χρόνο η τροφή. Τελειώνουν και οι γεννήσεις μικρών παιδιών, κι έτσι τι μωρά να φέρουν. Οι πελαργοί παλιά δε φέρνανε τα μωρά καθώς μας έλεγαν οι γιαγιάδες μας και γέμιζαν τα χωριά με παιδιά. Τώρα πήγαν αλλού. Σ' εμάς έμειναν οι αναμνήσεις. Θα τους περιμένω όμως κάθε χρόνο, γιατί είναι σημάδι ελπίδας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΠΟΒΙΤΕΣ ΡΑΦΤΑΔΕΣ

Δεν είχα σκοπό να σας μιλήσω για τους Καλαρρυτίτες, το αρχοντοχώρι της Πίνδου. Πιέζω τον εαυτό μου να μην κουβεντιάσω πια για αυτό, γιατί αν αρχίσω δε σταματάω. Το έχω κληρονομημένο από πατέρα, παππού, προπάππου το κουσούρι, όπως εξάλλου όλοι οι Καλαρρυτιώτες, να μιλάω συνέχεια για τους Καλαρρυτίτες, λες και δεν υπάρχουν άλλα δοξασμένα ορεινά χωριά στην Ήπειρο και στην Ελλάδα.

Δεν έχω και την ξαδέλφη μου τη Τζένη να με φρενάρει: «Σταμάτα! Όχι άλλο Καλαρρυτίτες. Δεν είναι το χοροστάσι τους ο ομφαλός της Γης».

Έλα, όμως, που δε με άφησε να αγιάσω ο φίλος μου ο Θωμάς ο Φώτσης από το Βλαχώρι. Τι το ήθελες, Θωμά μου, το άρθρο σου στο περιοδικό «ΑΠΕΙΡΟΣ»; Γιατί με σκάλισες; Δεν το ήξερες πως σέρνω τη βαριά κληρονομιά των φημισμένων Καλαρρυτινών ραφτάδων; Με ήξερες Μαργαριτιώτη. Είμαι, λόγω γέννησης, και μάλιστα «θανατικός». Οι ρίζες, όμως, είναι εκεί ψηλά στης Πίνδου τις κορφές, στους Καλαρρυτίτες, όπου είναι γεννημένοι ο πατέρας και η μάνα μου.

Ραφτάδες οι Μπακαγιανναίοι (Τσαλέκηδες, για να ξεχωρίζουν από τους Μπουρικιώτες, τον άλλο κλάδο των Μπακαγιανναίων), αργυροχρυσόχοι οι Σιαμαίοι, το σόι της μάνας μου. Τι άλλο, όμως, μπορεί να ήταν αφού δεν ήταν κτηνοτρόφοι;

Πώς βρέθηκαν οι Μπακαγιανναίοι στο Μαργαρίτι; Ξέρω καλά αυτή την ιστορία και έχω και κάποια ντοκουμέντα.

Στην Κορώνη του Φαναρίου ξεχειμώνιαζαν οι Μπακαγιανναίοι και ό,τι έβγαζαν από την τέχνη το έστελναν σε είδος (λάδι, ρύζι, όσπρια, δημητριακά) για εφοδιασμό του μαγαζιού στους Καλαρρυτίτες. Δεν είχαν ελευθερωθεί τότε από τον τουρκικό ζυγό και δεν είχαν ξαπλωθεί, όπως τώρα, προς τη Θεσσαλία οι Καλαρρυτιώτες.

Στα τέλη του προηγούμενου αιώνα, ο νεαρός τότε Χρήστος Μπακαγιάννης (Χρήστο-Βαγγέλης) ο παππούς μου, πήγε στο φημισμένο παζάρι που γινόταν κάθε Πέμπτη στο οικονομικά εύρωστο τότε Μαργαρίτι. Εντυπωσιάστηκε από την κίνηση. Μήλο να έριχνες δεν έπεφτε κάτω, τόσο πολλός ήταν ο κόσμος.

– Θ’ ανοίξω μαγαζί στο Μαργαρίτι, πατέρα.

– Τι λες παιδί μου; Τι δουλειά έχεις εσύ ν’ ανοίξεις μαγαζί στο Τσιάμικο. Πώς μπορεί να κάνει ένας αετός της Πίνδου στα καμποχώρια;

Ανοίξε την κασέλα ο παππούς, πήρε το μερτικό

του από τις οικονομίες και άφησε το σημείωμα: «Αν μ’ αξιώσει ο Θεός θα τα επιστρέψω πολλαπλά, διαφορετικά έχασα το μερτικό μου».

Με τους Μатаίους, από το Λάμποβο του Ζάπα, άνοιξε το πρώτο μαγαζί. Μια προβολή αυτοί τσαρουχάδικο, την άλλη τούτος ραφτάδικο.

Ήταν η γη γόνιμη αλλά και ο δουλευτής καλός και πρόκοψε κι έφτιαξε την ονομαστή, από Αλβανία μέ-

Μαργαριτιώτικες φορεσιές φτιαγμένες από τους φημισμένους Καλαρρυτιώτες ραφτάδες (Φωτογραφική συλλογή Αδελφότητας Μαργαριτιωτών).

χρι Πρέβεζα, βιοτεχνία του Χρήστου Βαγγέλη στο Μαργαρίτι. Κάθετη η εκμετάλλευση του μαλλιού: μαλλί - γνέμα - ύφασμα - ρούχο.

Πηγαиноέρχονταν οι κερατζήδες από Μαργαρίτι στους Καλαρρυτίτες. Γεννήματα και λάδι πήγαιναν, βιλάρια φέρνανε. Μέρα - νύχτα (τα περίφημα νυχτέρια) δούλευαν οι Καλαρρυτιώτες, γυναίκες και άντρες (ο προπάππος μου Βαγγέλης έγγνεθε στο τσεκρίκι) να φτιαχτούν τα διμιτα, τα σκαλτσέρα, τα σαμαροσκούτια, αλλά και τα τράγια για τις κά-

πες και τα καπότα.

Και στο Μαργαρίτι καθισμένοι στην αρχή, σταυροπόδι πάνω στον πάγκο οι Καλαρρυτιώτες τεχνίτες τα 'ραβαν και τα πλούμιζαν με οτράδες και σιρίτια κι έφτιαχναν φορεσιές αγάδων και μπέδων, αλλά και του κοσμάκι τα ρούχα και γυναικεία σιγκούνια αλλά και κάπες και καπότα από τράγιο και ταλαγάνια από πρόβιο μάλλινο ύφασμα, συνήθως κεντημένο γύρα - γύρα.

Δύσκολη, όμως, η επικοινωνία με την πατρώα γη, τους Καλαρρυτίτες. Πολλά τα καρτέρια των ληστών στο δρόμο, με πρώτο στο πηγάδι του Ζούπα, πάνω από το Μαργαρίτι κι έτσι κατέφευγαν σε επιτόπιες πηγές, Βλάχισσες και Σαρακατσάνες για βιλάρια, Πο-

Η κάπα (φωτογραφική συλλογή Αδελφότητας Μαργαριτιωτών)

ποβίτες για ραφτάδες.

Ένας Φασούλας από τους Καλαρρυτίτες σώγαμπρος στο Πόποβο (πρόγονος της σημερινής οικογένειας Βλάχου του Ποπόβου), έφτασε για να διδάξει την τέχνη της κάθετης εκμετάλλευσης του μαλλιού στους Ποποβίτες, όπως λέει στο βιβλίο του «ΠΟΠΟΒΟ» και ο αείμνηστος Σπύρος Μουσελίκης.

Στο μεταξύ, η ραπτική και το κέντημα βιομηχανοποιήθηκαν για τα περισσότερα ρούχα και οι τεχνίτες αντί για σταυροπόδι στον πάγκο, κάθισαν στη μηχανή

νή SINGER, με το ειδικό για το κέντημα ποδαρικό. Πραγματικές ζωγραφιές έβγαιναν από τα χέρια των Ποποβιτών Τσίλη Πάντου, Γιάννη Τούλα και του νεαρού Πρόκου Γκάντζια, για ν' αναφερθώ στους τελευταίους προπολεμικούς τεχνίτες που δούλευαν στο μαγαζί μας μέχρι το 1941 και ήταν ενσωματωμένοι στην οικογένειά μας. Στην πρώτη θέση στο τραπέζι, δίπλα στον παππού, ο Τσίλης, που ξεπέρασε σε μισθό τον τότε καλοπληρωμένο ειρηνοδίκη Μαργαριτίου. Αλλά η δουλειά, δουλειά. Στις δύσκολες περιόδους, ζεστό έβρισκαν το πρωί το λαμπογυάλι, γιατί δεν είχε προλάβει να κρυώσει από το βράδυ που έσβηναν τη λάμπα. Λειψός ο ύπνος, για να προλάβουν τις παραγγελίες.

Στενοί οι δεσμοί της οικογένειάς μου με τους Ποποβίτες. Δεύτερους Καλαρρυτίτες θεωρούσαμε το Πόποβο.

Πριν από κάμποσα χρόνια μου μολόγαγε βάβω Ποποβίτισσα: «Την τελευταία μέρα του Λάμποβου, έφερνε γύρω ο Χρήστος και μαζευε όλες τις κάπες που δεν είχαν πουληθεί, για να μη γυρίσει καμιά Ποποβίτισσα παραπονεμένη στο χωριό».

Σε όλη τη Θεσπρωτία είχαν ξαπλωθεί οι Καλαρρυτιώτες ραφτάδες. Άλλοι δύο Μπακαγιανναίοι (οι Τόλης και Γιώργος Τσαλέκης) στο Μαργαρίτι. Οι Μπαϊκουσαίοι στη Σενίτσα, οι Αντωνίοι (Μαρδήσηδες) στην Πάργα, άλλοι στο Φιλιάτι, την Παραμυθιά και τ' άλλα χωριά.

Πλήθος οι καλφάδες και μαστόροι που βγήκαν απ' τα χέρια τους. Τα σόια, τις φάρες του Βλάχου, του Ράφτη, του Πάντου, του Ρόβη, του Καρακίτσου αναφέρει μόνο στο Πόποβο ο Σπύρος Μουσελίκης. Σήμερα, όπως χάθηκαν οι Καλαρρυτίτες και το Πόποβο, χάθηκε και η τέχνη τους. Ο Ποποβίτης Κίτσιος Ράφτης, στο Μαργαρίτι δεν μπορεί πια να ράψει και να κεντήσει. Τελευταίο δείγμα οι στολές των χορευτών της Θεσπρωτίας, που βγήκαν από τα χέρια του σπουδαγμένου στο Μαργαρίτι, Καστριώτη, Θωμά Κάπου. Θαύμαστε τες όταν σας δοθεί η ευκαιρία. Ας μαζέψουμε, τουλάχιστον, ό,τι απομένει από αυτή την τέχνη και ας τα βάλουμε στα μουσεία.

Όσα έγγραφα δεν έχουν την έννοια πραγματείας, η οποία, έτσι κι αλλιώς, δεν χωράει και στις σελίδες της φιλόξενης έκδοσής μας.

Μνημόσυνο θέλησα να κάνω στους προγόνους μου και σε όλους τους ραφτάδες που με μεράκι έδωσαν την τέχνη τους. Μακάρι και όσοι άλλοι γνωρίζουν το θέμα να γράψουν για να βγει κάποτε ένα βιβλίο.

Ευάγγελος Σωτ. Μπακαγιάννης

Σ.Σ.: Δημοσιεύτηκε και στο Θεσπρωτικό περιοδικό «ΑΠΕΙΡΟΣ» και στην εφημερίδα των Ιωαννίνων «ΚΑΛΑΡΡΥΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ».

Λίγα απ' όλα • Λίγα απ' όλα

Καθολική ηπειρωτική απαίτηση «Τρένο στην Ήπειρο»

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ

ΠΡΟΣ: Τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλο.

Μακαριότατε,

Με χαρά και ικανοποίηση παρακολουθούμε το έργο σας.

Προσευχόμαστε στον Πανάγαθο να σας δίνει δύναμη και κουράγιο για συνέχιση.

Επιτρέψτε μας να σας απασχολήσουμε με ένα σοβαρό, κατά τη γνώμη μας, θέμα:

Ενώ η εκκλησία μας διαφύλαξε τα ιερά και τα όσια του έθνους και της πατρίδας μας, παρατηρούμε, με λύπη, τα τελευταία χρόνια να γίνεται μεγάλη καταστροφή της ιερής πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Με αφορμή την ανανέωση, τον εξωραϊσμό και τη συντήρηση γκρεμίζονται ιεροί ναοί με τοιχογραφίες, αιώνων, καθώς και ιερές Μονές, πετάγονται τέμπλα, εικόνες, ιερά σκεύη, βιβλία κλπ. μεγάλης εθνικής, καλλιτεχνικής και αρχαιολογικής αξίας κειμήλια.

Η συγκέντρωση μερικών σε κάποια εκκλησιαστικά μουσεία είναι η εξαίρεση του κανόνα.

Επικαλούμαστε την εμπνευσμένη παρέμβασή σας για να σταματήσει η μάλιστα.

Σας προσκυνούμε ασπασόμενοι τη δεξιά σας.

Ευάγγελος Μπακαγιάννης

Πρόεδρος της Αδελφότητας των Μαρμαριωτών

Σ.Σ.: Μέχρι να γίνουν όλα αυτά που προτείνει η Ιερά Σύνοδος, μία εγκύκλιος προς όλες τις Μητροπόλεις θα ήταν χρήσιμη

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14(11521)

Αριθμ. Πρωτ.4037

Διεκλ. 1749

Αθήνα, 30 Αυγούστου 1999

Προς

Τον Αξιότιμον

κ. Ευάγγελο Μπακαγιάννη

Πρόεδρον Αδελφότητας Μαρμαριωτών

Εις Πάργαν

Εις απάντησιν της αποστολείς προς τον Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλον, από 2.8.1999 επιστολής υμών, εις την οποίαν διατυπώνετε την αγωνίαν υμών, διά την τύχην των εκκλησιαστικών κειμηλίων, ενίοτε καταστροφόμενων εξ αβλεψίας ή αδιαφορίας των υπευθύνων, διά της παρούσης γνωρίζομεν υμίν, ότι η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, διά της καθ' ύλην αρμοδίας Συνοδικής Επιτροπής Εκκλησιαστικής Τέχνης και Μουσικής, μελετά την ανάπτυξιν σχετικών προγραμμάτων διά την διάσωσιν και διαφύλαξιν των εκκλησιαστικών αυτών προγονικών θησαυρών, ώστε συντόμως να καταλογογραφηθούν, να συντηρηθούν και ούτω να διασωθούν.

Εντολή και εξουσιοδοτήσει της Ιεράς Συνόδου

Ο Αρχιεπίσκοπος

Αρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής

ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη εφημερίδα για τους Έλληνες της Βόρειας Ρηνανίας - Βεστφαλίας (NRW)

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1999 • ΕΤΟΣ 2ον • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 16-17

ΕΔΡΑ ΝΤΥΣΣΕΛΑΝΤΟΡΦ

Αγαπητοί συμπατριώτες. Ευχαριστούμε για την αποστολή της εφημερίδας. Ευχόμαστε μακροημέρευση. Λυπούμαστε που λόγω έλλειψης χώρου δεν μπορούμε να δημοσιεύσουμε το ενδιαφέρον άρθρο του συγχωριανού μας Αηδόνη Νικολάου για την Επιστολική ψήφο.

Μαρμαριιώτικα

Από άλλη σκοπιά

Ομορφάνει το καλοκαίρι το Μαρμαρί, γιατί γεμίζει από τους ξενιτεμένους Μαρμαριιώτες, οι οποίοι εκτός των άλλων ενισχύουν και την τοπική οικονομία. Να 'μαστε πάντα καλά να επισκεπτόμαστε τα χωριά μας, όσο μπορούμε πιο συχνά. Το έχουμε ανάγκη και εμείς αλλά και ο τόπος μας.

Μπορεί να μην έγινε τελικά η γιορτή των ξενιτεμένων, έγινε όμως, με πρωτοβουλία της Αδελφότητας Μαρμαριωτών Εξωτερικού, συγκέντρωση στην οποία έγινε εκτενής ενημέρωση από το Δήμαρχο Μαρμαριωτών, Ναπολέντα Φάρρα, για τα πολλά και αξιόλογα θέματα που απασχολήσαν τη Δημοτική Αρχή στην ολιγόμηνη θητεία της. Επίσης ο κ. Σωτήρης Νικολάου, πρόεδρος της Αδελφότητας Μαρμαριωτών Εξωτερικού, μίλησε για τις δραστηριότητες της αδελφότητας.

Το λόγο έλαβαν και άλλοι συμπατριώτες.

Χαιρετισμό απεύθυνε και ο πρόεδρος της Αδελφότητας Μαρμαριωτών της Αθήνας που δημοσιεύεται παρακάτω. Θα ήταν ενδιαφέρουσα η ενημέρωση των αναγνωστών μας με τα θέματα που συζητήθηκαν. Το βάρος πέφτει στο γραμματέα της Αδελφότητας των Μαρμαριωτών Εξωτερικού που κράτησε πρακτικά.

Θέλουμε να ενημερώσουμε τον εργολάβο της εκτέλεσης του έργου διαμόρφωσης της πλατείας της αγοράς ότι για το πηγάδι της αγοράς υ-

πάρχει φωτογραφία και να τον παρακαλέσουμε να το φτιάξει παρόμοιο.

Παρακληθήκαμε να μεταφέρουμε δημόσια, μέσα από τις στήλες της έκδοσής μας, τη γνώμη:

Όχι άλλες εκτεταμένες επισκευές στην εκκλησία του Αγίου Βασιλείου. Μόνο η απαιτούμενη συντήρηση. Είναι καιρός να ξεκινήσει προγραμματισμός και έναρξη εργασιών για κτίσιμο νέας εκκλησίας αντί-ξίας του Μαρμαριτίου.

Πουλήσαμε τον πλάτανο και τη μισή αγορά του Μαρμαριτίου για επισκευές και εκκλησία σωστή δε φτιάξαμε. Όχι άλλες προχειρότητες.

Παρακαλείται θερμά ο Παπαθεόδωρος και το υπ' αυτόν Εκκλησιαστικό Συμβούλιο να υιοθετήσει την πρόταση και σε συνεργασία με το Δήμο και τους άλλους φορείς να βάλουν μπροστά, συνδέοντας τ' όνομά τους μ' ένα μεγάλο για το Μαρμαρί έργο.

Το ευχόμαστε.

Διαπιστώθηκε πως υπάρχουν άτομα που θέλουν να δραστηριοποιηθούν στους συλλόγους που ασχολούνται με τα πολιτιστικά στο Μαρμαρί. Τους παρακαλούμε να εκδηλώσουν αυτό τους το ενδιαφέρον και στις γενικές συνελεύσεις που όπως πληροφορηθήκαμε θα γίνουν σύντομα, ώστε να ψηφιστούν και να συμμετάσχουν στα Διοικητικά Συμβούλια. Ο τόπος μας έχει ανάγκη δραστηριοποιημένων πολιτών.

Χαιρετισμός του προέδρου κ. Ευάγγελου Μπακαγιάννη στη συνάντηση φορέων Μαρμαριτίου της 25-7-1999

Αγαπητοί συμπατριώτες - συνδημότες και φίλοι,

Η Αδελφότητα Μαρμαριωτών της Αθήνας, που μετά από λίγο θα είναι και με τη δικαστική έγκριση του τροποποιημένου καταστατικού της η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ «Η ΕΝΟΤΗΤΑ», χαιρετίζει τη σημερινή μας συνάντηση. Συγχαίρει και ευχαριστεί την Αδελφότητα Μαρμαριωτών Εξωτερικού, τον αδελφό σύλλογο, για τον προγραμματισμό και την πρόσκληση και του εύχεται ευδωμή των στόχων του για το καλό των μελών του και του τόπου μας. Καλή επάνοδο στην πατρίδα, αδελφία.

Ξέρουμε πως όλοι περιμένετε, αλλά εμείς δε θα εκφράσουμε την πικρία και την αγανάκτηση για τη συμπεριφορά του ΑΜΟ ΑΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ που οδήγησε σε ακύρωση την 3η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ που διοργάνωσε στις 30 Ιουλίου ο Δήμος Μαρμαριτίου και η Αδελφότητά μας. Εμείς την αγωνία και τον προβληματισμό μας θα πούμε μόνο:

«Με τέτοιες πράξεις πού πάμε, Μαρμαριιώτες;

Ευχόμαστε καλή και εποικοδομητική συζήτηση στην οποία θα συμμετάσχουμε, εκφράζοντας όπως πάντοτε δημόσια τις απόψεις της Αδελφότητάς μας.

Ευχαριστούμε και πάλι.

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ

Θέτουμε υπόψη προτάσεις αναγνωστών μας, με την παράκληση οι αρμόδιοι να τις υιοθετήσουν και να μεριμνήσουν να υλοποιηθούν, αφού δεν έχουν και μεγάλο κόστος:

- Τοποθέτηση κάδων απορριμμάτων στα νεκροταφεία.
- Άρση επένδυση στον πλάτανο της Σκάλας, για να σωθεί.
- Φωτισμός στη βρύση του «Μπαξέ του αράπη».
- Αλλαγή της θέσης της πινακίδας «Μαρμαρί 1 χλμ.» στην είσοδο του Μαρμαριτίου από την πλευρά του Κάστρου.
- Διαμόρφωση διασταύρωσης Παλαιοκάστρου και τοποθέτηση πινακίδας και από τις δύο κατευθύνσεις.
- Απομάκρυνση των υλικών εκοκαφής στη διασταύρωση Ελευθερίου. (Έχει δοθεί εντολή από την Περιφέρεια Ηπείρου στον κατασκευαστή του έργου).
- Απαγόρευση κυκλοφορίας αυτοκινήτων στην αγορά του Μαρμαριτίου.
- Επισκευή της στάσης επιβατών (τοποθέτηση των πλακιδίων).
- Διευθέτηση στάθμευσης των αυτοκινήτων στους περίχ της πλατείας Διοικητηρίου και του πλάτανου Αγ. Βασιλείου χώρους.
- Απομάκρυνση των υλικών που μένουν από κατασκευαζόμενα έργα.
- Τοποθέτηση πινακίδας «ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΛΥΚΕΙΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» και στη δυτική πλευρά του κτιρίου και φύτευση της ζώνης ασφαλείας με καλλωπιστικά φυτά (έστω και μικροδάφνες).

Ξέρουμε πως τέτοιες μικροεπεμβάσεις χρειάζεται να γίνουν και στα άλλα Δημοτικά διαμερίσματα. Αν μας επισημανθούν, θα τις μεταφέρουμε στους αρμόδιους μέσα από τις στήλες μας.

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Σκέψεις και ιδέες με διαχρονικότητα του υπογράφοντος και λογίων ανθρώπων του παρελθόντος

Ο ιδανικός δήμαρχος πρέπει να έχει ευρεία την αντίληψη, άμεση την ενέργεια, πολλές τις γνώσεις, ιδεαλιστικούς τους σκοπούς, μεγάλο το θάρρος και μεγάλη την ψυχή. Πρέπει να μπορεί να σχεδιάζει, αλλά και να εκτελεί. Δεν επιτρέπεται να φοβάται ούτε ανθρώπους, ούτε ιδέες, ούτε πράγματα.

Οφείλει ο ιδανικός δήμαρχος να αγαπά όχι μόνο το αφηρημένο σύνολο (ανθρωπότητα, λαό, έθνος) αλλά και από τους συγκεκριμένους ανθρώπους όσο γίνεται πιο πολλούς και προ πάντων οφείλει να αγαπά και να τιμά τους συνεργάτες του.

Ο ιδανικός Δήμαρχος πρέπει να αναπτύξει ένα ειδικό αισθητήριο και τέτοια διορατικότητα, ώστε να προλαμβάνει το κακό. Και χωρίς να πάψει να επιδιώκει πάντοτε το τέλειο καλό, να ξέρει να συμβιβάζεται, να συνειδητοποιεί το εφικτό, ώστε να μη συγχέει το επιθυμητό με το πραγματοποιήσιμο. Ακόμη πρέπει να μπορεί να βλέπει γρήγορα, σωστά και μακριά, να προβλέπει το μέλλον, χωρίς να χάνει το παρόν, να μπορεί να ατενίζει προς τ' αστέρια, χωρίς να χάνει την επαφή με την πραγματικότητα.

Έχει χρέος ο ιδανικός δήμαρχος να αγαπά το δίκαιο, να είναι ανεξίκακος, να συγχωρεί έστω και χωρίς να ξεχνά, να είναι πράος, ελεήμων, ανεπιτήδεντος στους τρόπους, εγκρατής και λιτός. Πρέπει να είναι γλυκός στην αντιμετώπιση των δημοτών και εύκαμπτος στο χειρισμό των προβλημάτων, αλλά να μπορεί να λέγει «όχι» όταν και όπου επιβάλλεται. Εργαζόμενος σκληρά να αποκτήσει ικανοποιητική γνώση όλων των δημοσίων τομέων και υποθέσεων.

Πρέπει να έχει την επιδεξιότητα να επωφελείται από τις περιστάσεις. Να έχει νόηση, ήθος, θέληση και τόλμη, έμφυτη πολιτική ευφυΐα, αλλά αυτή μόνη της δεν αρκεί. Χρειάζεται επίσης και εμπειρία και μάθηση, προπάντων η μάθηση του ανθρώπου, του λαού, του δήμου και της εποχής του. Δεν επιτρέπεται να είναι επίμονος και μόνολιτικός στις γνώμες του, αλλά να προσπαθεί με το διάλογο, με τη διαλεκτική, με τη σύνθεση, να βρίσκει την αλήθεια και τη λύση. Πρέπει να έχει το θάρρος να αποφασίζει ο ίδιος, αλλά αφού ακούει όλες τις δυνατές γνώμες των συνεργατών του. Και πρέπει ακόμη να έχει την ικανότητα να εξάγει γενικά συμπεράσματα.

Οφείλει να διαθέτει φαντασία, ψυχραιμία και αυτοκυριαρχία. Και πρέπει επίσης να ξέρει να περιμένει. Όπως είπε ένας σοφός (ο ΝΤΙΣΡΑΕΛΙ) «Τα έθνη, όπως και τα άτομα που έχουν μέλλον, μπορούν να περιμένουν». Η ανυπομονησία στην πολιτική είναι θανάσιμο αμάρτημα. Αλλά και ποτέ ο Δήμαρχος δεν επιτρέπεται ν' αφήνει μίαν ευκαιρία να του φεύγει αναξιοποίητη. Το δύσκολο είναι στη διοίκηση να βρίσκει κανείς την ακριβή ώρα για κάθε του ενέργεια. Να μη δρα ούτε πριν ούτε μετά απ' αυτήν.

Ο ιδανικός δήμαρχος δεν πρέπει να έχει για σκοπό του τη δόξα αλλά τη δημιουργία. Όταν έχει τη συνείδηση ότι μπόρεσε να υπηρετήσει πραγματικά τον τόπο και το λαό του, ότι πέτυχε αντικειμενικά το σκοπό του, τότε μένει αδιάφορος στην εξωθεν αναγνώριση της προσφοράς του, και είναι ώριμος να δεχτεί ήρεμα τη σχεδόν αναπόφευκτη «αχαριστία». Γιατί εκείνος που είναι σίγουρος ότι παρήγαγε ένα έργο βιώσιμο, νιώθει όπως έγραψε ένας σοφός ο «ΜΠΕΡΕΟΝ»: «Δεν έχει ανάγκη επαίνου και αιθάλεται επάνω από τη δόξα. Γιατί είναι δημιουργός. Γιατί το ξέρει. Και γιατί η χαρά που νιώθει είναι χαρά θεϊκή».

Αγρίνιο 7-9-1999

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΣΑΡΡΑΣ

Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ
ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
40.000 π.Χ. ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ
ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΚΜΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2.900 - 168 π.Χ.
WITH SUPPLEMENT AT THE ENGLISH LANGUAGE
ΚΕΝΤΡΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΧΑΡΗ ΠΑΤΣΗ
ΑΘΗΝΑ - ΠΛΑΝΗΠΙΣΤΗΡΙΟΥ 34 - ΤΗΛ. 36.37.123 - 36.37.697

Ο φίλος δημοσιογράφος Γιάννης Σάρρας είχε την καλοσύνη να μας στείλει με ευγενή μάλιστα αφιέρωση το νέο τρίτομο έργο του «Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ» 40.000 π.Χ. μέχρι σήμερα.

Δεν είναι στις συνήθειές μας η σύνταξη βιβλιοκριτικών, αφού δεν τις πιστεύουμε. Ο καθένας μας εξάλλου βιώνει διαφορετικά την τέχνη. Για μας επιτυχημένο είναι το βιβλίο που δεν εγκαταλείπεται στη μέση, αλλά διαβάζεται μέχρι τέλους. Του Γιάννη Σάρρα διαβάσαμε και τους τρεις τόμους.

Εκείνο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι στο βιβλίο υπάρχει πληθώρα στοιχείων που ο τρόπος που δίνονται από το συγγραφέα θα βοηθήσει πολύ τους μελετητές, ερευνητές και γενικά τους επερχόμενους για προσέγγιση της Θεσπρωτίας.

Οι διαφορετικές απόψεις στα θέματα που διαπραγματεύεται το βιβλίο είναι φυσικές και δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να ενισχύουν τη χρησιμότητα του έργου, αφού δίνεται η ευκαιρία για γόνιμη ανταλλαγή απόψεων και παραπέρα έρευνα που θα βοηθήσει τον ιστορικό του μέλλοντος, αποστασιοποιημένο από την αμεσότητα του χρόνου, να δώσει τη δικιά του διάσταση.

Αγαπητέ Γιάννη, σου ευχόμαστε από βάθους καρδιάς μακροήμερη ζωή με υγεία για να δούμε κι άλλα πονήματά σου.

E.M.

“Η Γέφυρα” 4/ Ιούλιος 1999

Αγαπητέ κ. Διευθυντά,

Ευχόμαστε στην έκδοση “Η Γέφυρα”, μακροήμερη και εκπλήρωση οραμάτων και στόχων για το καλό του τόπου μας.

Επιτρέψτε μια μικρή διαφωνία στο άρθρο του 2ου φύλλου του Γεωργίου Κύργιου “Η λίμνη Μπροντάμι (Αμπελιάς) χρειάζεται να διασωθεί”, στο σημείο που γράφει ότι έχει επέλθει καταστροφή στη λεκάνη Παλαιοκάστρου-Μαργαριτίου.

Ο κ. Κύργιος, πιθανώς δε γνωρίζει ότι στη λεκάνη αυτή κανένα έλος ή βάλτος δεν έχει αποξηρανθεί. Τουναντίον, έχουν εξαιρεθεί από την αξιοποίηση 3.500 στρεμ. του έλους Καλοδικίου (καλώς) αλλά και 1500 στρεμ. καλλιεργήσιμης γης στη Μυλοκοκιά - Παλαιόκαстро (κακώς), που την μετατρέψαμε εμείς σε περιοδικό έλος (κλείσιμο της διόδου των νερών με τον Εθνικό δρόμο και το ανάχωμα για την ιχθυοκαλλιέργεια).

Στην υπόλοιπη υπό αξιοποίηση έκταση του κάμπου δεν θα γίνει τίποτε παραπάνω απ' αυτό που η φύση έχει δημιουργήσει μόνη της. Τι διοχέτευση των ομβρίων στις φυσικές καταβόθρες.

Το νέο είναι ότι ο κάμπος θα γίνει ποτιστικός, καλλιεργήσιμος, άρα ωφέλιμος στην οικονομία και την οικολογία. Αυτά για καθησυχασμό των απανταχού οικολόγων με τους οποίους συμφωνούμε βασικά ... αλλά κάπου η υπερβολή βλάπτει ...

Πιστεύουμε πως θα θελήσετε την ανταλλαγή των εντύπων μας. Στη διάθεσή σας για συνεργασία.

Με τιμή Ευάγγελος Μπακαγιάννης,
Πρόεδρος της Αδελφότητας των Μαργαριτιωτών
και Δ/ς της έκδοσης «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»

Μια ευχάριστη έκπληξη μας επιφύλασαν, τα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» της Αδελφότητας των Μαργαριτιωτών Θεσπρωτίας στο 18ο φύλλο τους, έτος 18ο, έχοντας διαφημιστική καταχώρηση της εφημερίδας μας, “Η Γέφυρα”.

Γνωρίζοντας καλύτερα από μας με την πολύχρονη έκδοσή τους τι σημαίνει έκδοση τοπικής εφημερίδας, τους ευχόμαστε και εμείς ολόψυχα μακροενημέρωση και κουράγιο. Η συνεργασία μας θεωρείται δεδομένη.

Ο Εκδότης

“Εγνατία” 125/4-8-1999

ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΑΓΟΡΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Μια μελετημένη, ολοκληρωμένη πρόταση, διαβάσαμε στα «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ», στην τελευταία τους έκδοση και αφορά τη διαμόρφωση της αγοράς του Μαργαριτίου. Η αξιοπρόσεκτη αυτή πρόταση γίνεται από Μαργαριτιώτες που νοιάζονται για το κέντρο του παραδοσιακού οικισμού του ιστορικού Μαργαριτίου.

Οι Μαργαριτιώτες, ζητούν:

Σ.Σ. Ακολουθεί η αναδημοσίευση ολόκληρου του άρθρου της έκδοσης μας που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο και καταλήγει.

Πιστεύουμε ότι ο Δήμος Μαργαριτίου, μαζί με τους φορείς του τόπου, θα λάβει σοβαρά υπόψη τις προτάσεις, θα τις μελετήσει και θα αξιοποιήσει ευρωπαϊκά προγράμματα και χρηματοδοτήσεις ανάπλασης από το ΥΠΕΧΩΔΕ.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Διασταύρωση Μαργαριτίου με τον εθνικό δρόμο (είσοδος και έξοδος από το χωριό): **Ορατότης μηδέν**, σήμανση ανυπαρκτη! Πρέπει οπωσδήποτε να κοπεί η στροφή!

“Τόλμη” 35/5-7-1999

ΟΙ ΑΓΡΟΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Εγώ σας το έχω πει (γράφει) πολλές φορές.

Ο Νίκος ο Τσώνης, ο Νομάρχης, είναι πολύ έξυπνος.

Με το τελευταίο δελτίο τύπου, μας το απέδειξε για μια ακόμη φορά.

Πήγε, λέει, επικεφαλής κλιμακίου της Διεύθυνσης Αγροτικής Ανάπτυξης στο Μαργαρίτι.

Είχε ενημερωτική συνάντηση με τους αγροκτηνοτρόφους της περιοχής, οι οποίοι εξέφρασαν την ικανοποίησή τους.

Ξέρετε γιατί; Γιατί ο Νομάρχης έθεσε το ζήτημα της προετοιμασίας όλων, ώστε με συντονισμένες ενέργειες να προετοιμαστούν για την ορθή αξιοποίηση του κάμπου του Μαργαριτίου, μετά την ολοκλήρωση των έργων που προχωρούν.

Αν κανείς βλέπει έργο, να μου το πει και μένα.

Πάντως η εξυπηνάδα του προέκυψε για πολλοστή φορά.

Να γιατί πιστεύω (όχι μόνο εγώ, αλλά κυρίως εκείνοι που τον βλέπουν ... μπροστά τους) ότι ο Νίκος έχει μέλλον πολιτικό.

Του αξίζει άλλωστε.

Σ.Σ. Το έργο του κάμπου Μαργαριτίου εκτελείται. Ας ευχθούμε όλοι να τελειώσει για το καλό του τόπου.

“Η Θεσπρωτική” 844/25-8-99

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ Μαργαρίτι 4-8-1999

ΠΡΟΣ: Τον κύριο Βασίλη Νταή, Εκδότη -Διευθυντή της εφημερίδας “Η Θεσπρωτική”, Κοιν.: Δήμο Μαργαριτίου.

Θέμα: “Έλος Καλοδίκι”

Αγαπητέ Βασίλη,

Σχετικά με το δημοσίευμα της 16-7-1998 στο αριθμ. φύλλου 8423 της εφημερίδας σου “Η Θεσπρωτική”, σου στέλνω επιστολή στην οποία επισημάνω το λάθος του καθηγητή. Το Καλοδίκι ανήκει στο Δήμο Μαργαριτίου και όχι της Πάργας.

Αυτά για την αλήθεια και την τάξη των πραγμάτων. Σ' ευχαριστούμε για τα σχετικά με το Μαργαρίτι δημοσιεύματά σου.

Με αγάπη

Ευάγγελος Μπακαγιάννης

Πρόεδρος της Αδελφότητας

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ Χολαργός 6-7-1999

ΠΡΟΣ: Τομέα Υδάτινων Πόρων Υδραυλικών και θαλάσσιων έργων του ΕΜΠ.

Υπόψη του καθηγητή κυρίου Κίμωνος Χατζημηπίου.

Κοιν.: Νομαρχία Θεσπρωτίας -Δήμος Μαργαριτίου, Εφημερίδα “Η Καθημερινή”

Θέμα: “Έλος Καλοδίκι”

Κύριε Καθηγητά,

Στην εφημερίδα “Η Καθημερινή” της 4-7-1999 διαβάσαμε για το πρόγραμμα “Φιλότης” και απολάυσουμε έστω και από φωτογραφίες μερικά από τα ωραιότερα τοπία της Ελλάδας.

Σας συγχαιρούμε και σας ευχαριστούμε που συμπεριλάβατε και το “Καλοδίκι”. Μήπως θα μπορούσατε να μας στείλετε αντίγραφο της σχετικής αναφοράς του προγράμματος.

Επιτρέψτε μας όμως και μια διόρθωση.

Το “Καλοδίκι” ανήκει καθ' ολοκληρίαν στο Δήμο Μαργαριτίου του Νομού Θεσπρωτίας και μόνο συννορεύει με το Δήμο Πάργας.

Μεριμνήστε σας παρακαλούμε για τη διόρθωση.

Στη διάθεσή σας για οποια άλλη πληροφορία και συνεργασία.

Με τιμή

Ευάγγελος Μπακαγιάννης

Πρόεδρος της Αδελφότητας

Ευάγγελος Μπακαγιάννης

Η ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Από τα «Δελτία τύπου» που εκδίδει συχνά η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσπρωτίας δημοσιεύουμε, λόγω έλλειψης χώρου, μόνο ότι αναφέρεται στο Δήμο Μαργαριτίου.

Έργα από το Έπτά

Εγκρίθηκαν από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης τα έργα και οι μελέτες που θα εκτελεστούν από τους Δήμους και τις Κοινότητες της Θεσπρωτίας, με χρηματοδότηση από το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Για το Δήμο Μαργαριτίου τα έργα είναι:

Επέκταση, Αντικατάσταση, Δικτύου Ύδρευσης 115.000.000
Διαμόρφωση, πεζοδρόμηση δρόμου, από κεντρική πλατεία
έως άνω πλατεία 15.000.000

Ανάπλαση πλατείας Καρτερίου 20.000.000

Σύνολο 150 εκατ.

Πιστώσεις για τα σχολεία

Με απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσπρωτίας έγινε κατανομή πίστωσης 40.857.000 δρχ. στους Δήμους και τις Κοινότητες του Νομού Θεσπρωτίας, για την αντιμετώπιση των λειτουργικών αναγκών των Σχολείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για το Γ' τρίμηνο του 1999. Μεταξύ των άλλων:

— Δήμος Μαργαριτίου 3.000.000 δρχ..

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία

το 6^ο Παγκόσμιο

Πανεπιστημιακό Συνέδριο

Πραγματοποιήθηκε με απόλυτη επιτυχία κατά γενική ομολογία όλων των συμμετεσχόντων στις εργασίες του το 6ο Παγκόσμιο Πανεπιστημιακό Συνέδριο στη Θεσπρωτία.

Υπήρξε ικανοποιητική συμμετοχή συνέδρων, εκπροσώπων φορέων και αξιόλογων εισηγητών που έδωσαν τη δυνατότητα να αναπτυχθεί ένας πλούσιος ενωτικός, συνθετικός και παραγωγικός διάλογος για το παρόν και το μέλλον της Ηπείρου, προτάσεις, παρατηρήσεις, ιδέες που οδήγησαν στα τελικά πορίσματα σ' ένα πλούσιο θεματολόγιο ανταποκρινόμενο στη σύγχρονη πραγματικότητα και αναγκαιότητα.

Ο Νομάρχης Θεσπρωτίας, εκφράζοντας την ΝΑ Θεσπρωτία που σήκωσε μαζί με την Π.Σ.Ε. το βάρος διεξαγωγής του, ευχαριστεί την Π.Σ.Ε. γιατί έδωσε τη δυνατότητα να πραγματοποιηθεί αυτό το κρίσιμο και χρήσιμο Συνέδριο στη Θεσπρωτία, ευχαριστεί όλους όσους συντέλεσαν στην καλή διεξαγωγή του Συνεδρίου και όλους τους φορείς που συνέδραμαν στην απρόσκοπτη οργανωτική πορεία του Συνεδρίου. Το πλαίσιο των προτάσεων, των διεκδικούμενων έργων και της ανάλυσης σε πολλά θέματα θα αξιοποιηθεί από τους φορείς της Ηπείρου θετικά. Η Πολιτεία καλείται να υλοποιήσει πολλά από τα απαιτούμενα, αλλά και οι Ηπειρώτες να συστρατευθούν για την επιτυχή έκβαση του αγώνα για την ανάπτυξη, πρόοδο και προκοπή.

Δ Η Μ Ο Τ Ι Κ Α

Το Δημοτικό Συμβούλιο Μαργαριτίου συζήτησε και πήρε αποφάσεις για τα εξής θέματα.

Συνεδρίαση 28ης Ιουλίου 1999

1. Έγκριση Πρωτοκόλλου Παραλαβής του έργου: Διάνοιξη αγροτ. δρόμου του Δ.Δ. Σπαθαράϊων.
2. Έγκριση 1ου Ανακεφαλαιωτικού πίνακα του έργου: Αποπεράτωση δρόμου από Δεξαμενή Φρέγγο έως Δεξαμενή Τραυλιού του Δ.Δ. Ελευθερίου και παράταση προθεσμίας του έργου.
3. Αποδοχή -ψήφιση πίστωσης δρχ. 2.800.000 και κατανομή στις Σχολικές Επιτροπές για κάλυψη λειτουργικών αναγκών.
4. Περί αιτήσεως Παν. Ζαρκάδη για διαγραφή βεβαιωθέντος ποσού από υπερκοστολόγηση λογαριασμού τελών ύδρευσης.
5. Συζήτηση επί του εγγράφου του Ε.Ο.Π. σχετικά με την Ταπτοουργική Σχολή.
6. Έγκριση μετακίνησης του Δημάρχου στην Αθήνα για εκτέλεση εργασίας, καθορισμός ημερήσιας αποζημίωσης και ψήφιση σχετικής πίστωσης.
7. Τροπ/ση προϋπολογισμού για την προμήθεια πινακίδων σήμανσης -συρματοπλεγμάτων, πασσάλων κλπ.
8. Τροπ/ση προϋπολογισμού με την εγγραφή οφειλής προμήθειας μπετού για ταμειντόστρωση δρόμου στους Σπαθαράϊους.
9. Τροποποίηση προϋπολογισμού για τη δημιουργία του Κ.Α. για εκπόνηση τοπογραφικών εργασιών.
10. Τροπ/ση προϋπολογισμού για την ενίσχυση Κ.Α. για πληρωμή οφειλής (προμήθειας λαμπτήρων Μαζαρακιάς).
11. Τροποποίηση προϋπολογισμού για τη δημιουργία Κ.Α. για την πληρωμή μηχανογράφησης τελών ύδρευσης γ' τετραμήνου 1998.
12. Τροποποίηση προϋπολογισμού για την ενίσχυση Κ.Α. για την πληρωμή προμήθειας ειδών καθαριότητας.
13. Τροποποίηση προϋπολογισμού για την ενίσχυση Κ.Α. για την πληρωμή αντιμισθίας εργατοτεχνικού προσωπικού.
14. Μεταβίβαση πίστωσης δρχ. 1.239.000 στη Σχολική Επιτροπή Γυμνασίου -Λυκείου Μαργαριτίου για την πληρωμή επισκευών στο Λύκειο -ψήφιση πίστωσης.
15. Αποδοχή πίστωσης δρχ. 15.000.000 τροπ/ση προϋπολογισμού για την επισκευή κτιρίου -προμήθεια επίπλων.
16. Κατανομή έργων από ΣΑΤΑ 1999, τροπ/ση προϋπολογισμού, εξουσιοδότηση Δημοτικής Επιτροπής για την εκτέλεση των έργων.
17. Αποδοχή χρηματοδότησης δρχ. 3.000.000 για την πληρωμή «Προμ. Εγκ/ση Συστ. Ομαλής Εκκίνησης Η/Κ» και την πληρωμή ηλεκτροδότησης της γεώτρησης Κουτσούμπας Μαζαρακιάς.
18. Έγκριση ανάθεσης σύμβασης παροχής υπηρεσιών ορισμένου χρόνου στον Σύμβουλο Προγραμμάτων Ε.Ε. Σταύρο Κατσίκη.
19. Περί αιτήσεως Παρασκευής Μπόρου για παραχώρηση της κεντρικής πλατείας του Μαργαριτίου για χρήση.

Συνεδρίαση 25 Αυγούστου 1999

1. Χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστήματος Ταβέρνα - Καφετέρια - Μπαρ στον Βασίλειο Κόκοση, στο Δ.Δ. Μαργαριτίου.
2. Χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστήματος Καφενείου - Μπαρ στην Ελισάβετ Χανά στο Δ.Δ. Μαργαριτίου.
3. Έγκριση 1ου Ανακεφαλαιωτικού πίνακα του έργου: Πλακόστρωση Πλατείας Μορφιού, του Δ.Δ. Σπαθαράϊων.
4. Έγκριση 1ου Ανακεφαλαιωτικού πίνακα του έργου: Χαλικοστρώση αγροτ. δρόμων του Δ.Δ. Μαζαρακιάς και παράταση προθεσμίας.
5. Τροποποίηση προϋπολογισμού έτους 1999, για την εγγραφή οφειλής δρχ. 2.159.962 του έργου: Ασφαλτόστρωση δρόμων νεκροταφείων, του Δ.Δ. Μαργαριτίου.
6. Τροποποίηση προϋπολογισμού έτους 1999 και εγγραφή πίστωσης δρχ. 416.000 για εξόφληση εξόδων θεατρικής παράστασης.
7. Ορισμός εκπροσώπων για την επιτροπή αυθαιρέτων κτισμάτων του άρθρου 16 του Ν. 1337/83.
8. Ορισμός εκπροσώπων για το Συμβούλιο Αγροτικής Πολιτικής Νομ/κής Αυτ/σης Θεσπρωτίας.
9. Ορισμός εκπροσώπων για συγκρότηση Τοπικών Ομάδων Εργασίας, στα πλαίσια του προγράμματος Terra-Coast Ling.
10. Αποδοχή ποσού 150.000, τροποποίηση προϋπολογισμού και εγγραφή πίστωσης για εκλογική αποζημίωση υπαλλήλων.
11. Μεταβίβαση του Κρατικού Παιδικού Σταθμού Μαργαριτίου στο Δήμο Μαργαριτίου.
12. Κατάργηση παλαιού Νεκροταφείου Δημοτικού Διαμερίσματος Μαζαρακιάς.
13. Έγκριση παραχώρησης έκτασης 1.000 τ.μ. στη θέση Λούτσα Μαζαρακιάς για ανέγερση εκκλησίας από τους κατοίκους.